

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ
ตำแหน่งหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิด้านโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่ม แบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิชาติพิทย์ อาจารย์พิเศษ ภาควิชาการแนะแนว
และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
2. รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร นัตรศุกกุล คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. ดร.กรรณิการ์ นลราชสุวรรณ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิด้านการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิราทิพย์ อาจารย์พิเศษ ภาควิชาการแนะแนว
และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

สำเนา

ที่ ทม 2002/2889

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

29 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร. คมเพชร นัตรศุกกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำขอวิจัยวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางชีวรรณ์ ค่ายเกิด นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ผลการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อลดภาวะซึมเศร้าในญาติผู้ป่วยจิตเภท คลินิกจิตเวช โรงพยาบาล-
อินทร์บุรี ในความควบคุมดูแลของ ดร.ระพีพันธ์ จายวิมล ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอน
การสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของ
เครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุนทร บำเรอราช

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทร บำเรอราช)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

สำเนา

ที่ ทม 2002/2890

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

29 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรินทร์ สุทธิทธิพิทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงย่อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางชีวันรัตน์ ต่ายเกิด นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ผลการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อลดภาวะซึมเศร้าในญาติผู้ป่วยจิตเภท คลินิกจิตเวช โรงพยาบาล-
อินทร์บุรี ในความควบคุมดูแลของ ดร.ระพีพันธ์ ฉายวิมล ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอน
การสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของ
เครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุนทร บำเรอราช

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทร บำเรอราช)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

สำเนา

ที่ ทม 2002/2891

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

29 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ดร. วรรณิการ์ นนราชสุวรรณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ค่าครองชีพวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางชีวรรณ์ ต่ายเกิด นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร์-

มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง ผลการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อลดภาวะซึมเศร้าในญาติผู้ป่วยจิตเภท คลินิกจิตเวช โรงพยาบาล-อินทร์บุรี ในความควบคุมดูแลของ ดร.ระพีพันธ์ ฉายวิมล ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุนทร บำเรอราช

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทร บำเรอราช)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

สำเนา

ที่ ทม 2002/3005

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

19 ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบการแปลแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด

ด้วยนางชีวรัตน์ ค่ายเกิด นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ผลการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อลดภาวะซึมเศร้าในญาติผู้ป่วยจิตเภท คลินิกจิตเวช โรงพยาบาล-
อินทร์บุรี ในความควบคุมดูแลของ ดร.ระพีพันธ์ ฉายวิมล ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอน
การสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบการแปลแบบสอบถาม
เพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประทุม ม่วงมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

สำเนา

ที่ ทม 2002/158

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

16 มกราคม 2545

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลจิตเวชนครสวรรค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางชีวิรัตน์ ต่ายเกิด นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร-

มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์

เรื่อง ผลการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อลดภาวะซึมเศร้าในญาติผู้ป่วยจิตเภท คลินิกจิตเวช โรงพยาบาล-

อินทร์บุรี ในความควบคุมดูแลของ ดร.ระพีพัทธ์ ฉายวิมล ประธานกรรมการ มีความประสงค์ขอ

อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ญาติผู้ป่วยจิตเภทที่แผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาล

จิตเวชนครสวรรค์ โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 18-22

มกราคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่ง

ว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประทุม ม่วงมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

สำเนา

ที่ ทม 2002/159

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ค.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

16 มกราคม 2545

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชยันต

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางชีวันรัตน์ ต่ายเกิด นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร-

มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์

เรื่อง ผลการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อลดภาวะซึมเศร้าในญาติผู้ป่วยจิตเภท คลินิกจิตเวช โรงพยาบาล-

อินทร์บุรี ในความควบคุมดูแลของ ดร.ระพีพันธ์ ฉายวิมล ประธานกรรมการ มีความประสงค์ขอ

อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ญาติผู้ป่วยจิตเภท คลินิกจิตเวช โรงพยาบาล

ชยันต โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 18-22 มกราคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่ง

ว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประทุม ม่วงมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

สำเนา

ที่ ทม 2002/164

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

18 มกราคม 2545

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลอินทร์บุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางชีว์รัตน์ ต่ายเกิด นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร-

มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์

เรื่อง ผลการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อลดภาวะซึมเศร้าในญาติผู้ป่วยจิตเภท คลินิกจิตเวช โรงพยาบาล-

อินทร์บุรี ในความควบคุมดูแลของ ดร.ระพีพันธ์ ฉายวิมล ประธานกรรมการ มีความประสงค์จะขอ

ความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ญาติผู้ป่วยจิตเภท

คลินิกจิตเวช โรงพยาบาลอินทร์บุรี โดยผู้วิจัยขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่

26 มกราคม 2545 – 31 พฤษภาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่ง

ว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประทุม ม่วงมี

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

ภาคผนวก ข

โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง
แบบวัดความซึมเศร้า CES – D

โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง

ครั้งที่	กิจกรรม	เวลา	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
1	สร้าง สัมพันธภาพ และปฐม นิเทศ	2 ½ - 3 ชั่วโมง	1. เพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับผู้รับคำปรึกษาและระหว่างสมาชิกกลุ่มด้วยกัน 2. เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ วิธีการ บทบาทหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษาในการให้คำปรึกษากลุ่ม 3. เพื่อให้สมาชิกมีกายอมรับมีความเข้าใจซึ่งกันและกันและเก็บความลับของสมาชิกได้	1. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวทักทาย 2. ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำตนเองและเปิดโอกาสให้ผู้รับคำปรึกษาทุกคนแนะนำตนเอง 3. ผู้ให้คำปรึกษาชี้แจงวัตถุประสงค์การให้คำปรึกษา อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา วิธีการ และระยะเวลาของการให้คำปรึกษา 4. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับคำปรึกษาหาข้อตกลงร่วมกันในการเข้ากลุ่ม เช่น การพูดทีละคน การรักษาความลับ เป็นต้น 5. แจกกระดาษที่มีข้อความให้สมาชิกเติมประโยคให้สมบูรณ์คือ ตัวฉันเหมือน.....

ครั้งที่	กิจกรรม	เวลา	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
2	สร้าง สัมพันธภาพ	2 1/2 - 3 ชั่วโมง	1. เพื่อให้เกิดสัมพันธภาพ ที่ดีระหว่างผู้ให้คำปรึกษา กับผู้รับคำปรึกษา และระหว่างสมาชิกกลุ่ม ด้วยกัน 2. เพื่อให้เกิดการเปิดเผย ตนเองระหว่างผู้ให้ คำปรึกษาและสมาชิก ภายในกลุ่ม	6. สมาชิกแต่ละคนได้พูด ถึงที่ตนเองเขียนไว้จน ครบทุกคน โดยผู้ให้ คำปรึกษาเอื้ออำนวยให้ สมาชิกมีส่วนร่วมในกลุ่ม ได้มากที่สุด 7. เปิดโอกาสให้ผู้รับ คำปรึกษาซักถาม ข้อสงสัย 8. ผู้ให้คำปรึกษา และผู้รับคำปรึกษา ร่วมกันสรุปสาระสำคัญ ของการให้คำปรึกษา พร้อมทั้งนัดหมาย ครั้งต่อไป 1. ผู้ให้คำปรึกษากล่าว ทักทาย 2. ผู้ให้คำปรึกษาสรุป สิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อครั้งที่แล้ว 3. แจกกระดาษ และดินสอสีให้สมาชิก วาดรูปในหัวข้อสิ่งที่อยู่ ในใจฉัน 4. ให้สมาชิกแต่ละคนได้ พูดถึงสิ่งที่ตนเองได้ วาดไว้ จนครบทุกคน

ครั้งที่	กิจกรรม	เวลา	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
3-7	การให้คำ ปรึกษากลุ่ม แบบบุคคล เป็นศูนย์กลาง	2 1/2 - 3 ชั่วโมง	1. เพื่อให้สมาชิกรับรู้ อารมณ์และความรู้สึก ของตน 2. ส่งเสริมให้ผู้รับ คำปรึกษามีความรู้สึก นึกคิดต่อตนเองอย่าง ตรงกับความเป็นจริง มีความเป็นตัวของตัวเอง สามารถแก้ไขปัญหาด้วย ตนเอง มีความเชื่อมั่นใน ตนเองมากขึ้น รู้สึกว่า ตนเองมีคุณค่า สามารถ ปฏิบัติภารกิจในชีวิต ประจำวันและการทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มากขึ้น	5. เปิดโอกาสให้ผู้รับ คำปรึกษาร่วมกันแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การเปิดเผยตนเอง การไว้วางใจสมาชิกและการเก็บ ความลับของสมาชิก 6. ผู้ให้คำปรึกษา และผู้รับคำปรึกษา ร่วมกันสรุปสาระสำคัญ ของการให้คำปรึกษา พร้อมทั้งนัดหมาย ครั้งต่อไป 1. ผู้ให้คำปรึกษาเอื้อ อำนวยให้ผู้รับคำปรึกษา ได้มีโอกาสดูตัวอย่าง ทั่วถึงและมีส่วนร่วมใน การแสดงความคิดเห็น ของตนเอง 2. ดำเนินกลุ่มโดยใช้ ทักษะการให้คำปรึกษา กลุ่ม 'ได้แก่ ทักษะการ สะท้อนความรู้สึก การฟัง การถาม เป็นต้น 3. เฝ้าติดตามกระแสความ เคลื่อนไหวของกลุ่มตาม แนวโรเจอร์ 4. เปิดโอกาสให้ผู้รับคำ ปรึกษาได้พูดระบายถึง

ครั้งที่	กิจกรรม	เวลา	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
				ปัญหาหรือเหตุการณ์ที่ทำให้ไม่สบายใจ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และการดูแลผู้ป่วยจิตเภท ให้สมาชิกได้เผชิญหน้ากับปัญหาของตนเองและคนอื่น ๆ ได้ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้สึกเกี่ยวกับปัญหานั้น ทำให้ผู้รับคำปรึกษาได้สำรวจและเปิดเผยตนเอง มีการพัฒนาความสามารถในการช่วยเหลือต่อกันในกลุ่ม เกิดการยอมรับตนเองและเริ่มต้นสู่การเปลี่ยนแปลงตนเอง 5. สมาชิกแต่ละคนได้ข้อมูลย้อนกลับจากกลุ่ม เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาได้เผชิญหน้ากับสิ่งที่เกิดขึ้นภายในกลุ่ม และผู้รับคำปรึกษามีโอกาสพิจารณาใคร่ครวญ และนำไปสู่การเข้าใจตนเองมากขึ้น 6. เมื่อสิ้นสุดกลุ่มแต่ละครั้ง จะมีการสรุปประโยชน์ที่ได้จากการดำเนินการ กลุ่มและสิ่งที่

ครั้งที่	กิจกรรม	เวลา	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
8	ยุติการให้คำปรึกษา	2 ½ -3 ชั่วโมง	1. เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษามองเห็นประโยชน์ของการให้คำปรึกษากลุ่ม 2. เพื่อให้กำลังใจในสิ่งที่ได้รับการเรียนรู้ โดยผ่านกระบวนการมีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม จะช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับผู้รับคำปรึกษาและทำให้เกิดการพึ่งพาตนเองมากกว่าการพึ่งพากลุ่ม 3. เพื่อสิ้นสุดกระบวนการกลุ่มอย่างเหมาะสม โดยที่สมาชิกยังคงความรู้สึกที่ดีต่อสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในกลุ่ม 4. เพื่อประเมินภาวะซึมเศร้าหลังการให้คำปรึกษากลุ่ม	สมาชิกจะนำไปปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหของสมาชิกด้วยตนเอง พร้อมทั้งนัดหมายการเข้ากลุ่มครั้งต่อไป 7. ทำซ้ำไปจนถึงกระบวนการกลุ่มครั้งที่ 7 1. ผู้รับคำปรึกษาพูดถึงความรู้สึกของตนเอง ประโยชน์และสิ่งที่ได้รับจากกระบวนการกลุ่ม ตั้งแต่ครั้งแรกจนกระทั่งถึงครั้งสุดท้าย 2. ผู้ให้คำปรึกษากล่าวสรุปและยุติกลุ่ม โดยกล่าวคำอำลาและขอบคุณสมาชิกที่ได้ให้ความร่วมมือในกระบวนการกลุ่ม 3. ให้สมาชิกทุกคนกล่าวคำอำลาซึ่งกันและกัน โดยหมุนเวียนเป็นวงกลม 4. ให้ผู้รับคำปรึกษาทุกคนทำแบบวัดความซึมเศร้า CES – D เป็นการวัดภาวะซึมเศร้าภายหลังการทดลอง

แบบวัดความซึมเศร้า CES-D

คำแนะนำ

ต่อไปนี้เป็นความรู้สึกที่อาจเกิดขึ้นกับตัวท่านได้ โปรดอ่านแต่ละข้อ แล้วกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ในรอบสัปดาห์ที่ผ่านมา

- ไม่เลย
- หมายความว่า ความรู้สึกนั้นเกิดขึ้นน้อยกว่า 1 วัน
- นานๆ ครั้ง
- หมายความว่า ความรู้สึกนั้นเกิดขึ้น 1 – 2 วัน
- ค่อนข้างบ่อย
- หมายความว่า ความรู้สึกนั้นเกิดขึ้น 3 – 4 วัน
- บ่อยครั้ง
- หมายความว่า ความรู้สึกนั้นเกิดขึ้น 5 – 7 วัน

คำตอบนี้ไม่มีถูกผิด แต่เพียงการทดสอบเกี่ยวกับความรู้สึกของท่านเท่านั้น

ความรู้สึก	บ่อยครั้ง (5-7 วัน)	ค่อนข้างบ่อย (3-4 วัน)	นานๆ ครั้ง (1-2 วัน)	ไม่เลย (น้อยกว่า 1 วัน)
1. บางสิ่งบางอย่างรบกวนจิตใจฉันทั้งๆ ที่ฉันไม่เลยรู้สึก อย่างนั้นมาก่อน				
2. ฉันรู้สึกเบื่ออาหาร				
3. ฉันรู้สึกว่าฉันไม่สามารถจัดการความหม่นหมอง ออกไป แม้ ว่าจะมีคนในครอบครัวหรือเพื่อน คอยช่วยเหลือ				
4. ฉันรู้สึกว่าตนเองมีความคิดที่ติดขัดกับคนอื่น				
5. ฉันรู้สึกลำบากในการตัดสินใจเพื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง				
6. ฉันรู้สึกหงุดหงิด				
7. ฉันรู้สึกว่าทุกๆ สิ่งที่ต้องฉันต้องใช้ความพยายาม อย่างมาก				
8. ฉันรู้สึกมีความหวังเกี่ยวกับอนาคต				
9. ฉันคิดว่าชีวิตฉันมีแต่ความล้มเหลว				
10. ฉันรู้สึกหวนคิดถึง				
11. ฉันนอนไม่ค่อยหลับ				
12. ฉันมีความสุข				
13. ฉันพูดคุยน้อยกว่าปกติ				
14. ฉันรู้สึกอ้างว้าง เศร้า				
15. ผู้คนต่างๆ ไปไม่มีความเป็นมิตร				
16. ฉันรู้สึกว่าชีวิตนี้สนุกสนาน				
17. ฉันมักร้องไห้				
18. ฉันรู้สึกเศร้า				
19. ฉันรู้สึกว่าผู้คนรอบข้างไม่ชอบฉัน				
20. ฉันรู้สึกท้อถอยในชีวิต				

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ซึ่งมีจำนวน 16 ข้อ ให้คะแนน ดังต่อไปนี้

ไม่เลย	ให้คะแนน	0
นานๆ ครั้ง	ให้คะแนน	1
บางครั้ง	ให้คะแนน	2
บ่อยครั้ง	ให้คะแนน	3

2. ข้อคำถามที่มีความหมายทางบวก ซึ่งมีจำนวน 4 ข้อ ให้คะแนนดังต่อไปนี้

ไม่เลย	ให้คะแนน	3
นานๆ ครั้ง	ให้คะแนน	2
บางครั้ง	ให้คะแนน	1
บ่อยครั้ง	ให้คะแนน	0

คือ ข้อ 4, 8, 12 และ 16

คะแนนรวมของแบบวัดความซึมเศร้า CES-D มีตั้งแต่ 0 – 60 โดยใช้จุดตัด (cut – off score) เท่ากับหรือมากกว่า 16 คะแนน เป็นตัวบ่งชี้ว่าบุคคลนั้นมีอารมณ์เศร้า (ธวัชชัย วรพงศ์ธร และคณะ, 2533, หน้า 29-45)

แบบสอบวัดความซึมเศร้า (ต้นฉบับภาษาอังกฤษ)

THE CES-D SCALE : A SELF-REPORT DEPRESSION

SCALE FOR RESEARCH IN THE GENERAL POPULATION

(ธวัชชัย วรพงษ์ธรรมและคณะ, 2533, หน้า 29-45)

INSTRUCTIONS FOR QUESTION : Below is a list of the ways you might have felt or behaved.

Please tell me how often you have felt this way during the past week. HAND CARD A.

Rarely or None of the Time (Less than 1 day)

Some or a Little of the Time (1 – 2 days)

Occasionally or a Moderate Amount of Time (3 – 4 days)

Most or All of the Time (5 – 7 days)

During the past week :

1. I was bothered by things that usually don't bother me.
2. I did not feel like eating : my appetite was poor.
3. I felt that I could not shake off the blues even with help from my family or friends.
4. I felt that I was just as good as other people.
5. I had trouble keeping my mind on what I was doing.
6. I felt depressed.
7. I felt that everything I did was an effort.
8. I felt hopeful about the future.
9. I thought my life had been a failure.
10. I felt fearful.
11. My sleep was restless.
12. I was happy.
13. I talked less than usual.
14. I felt lonely.
15. People were unfriendly.
16. I enjoyed life.
17. I had crying spells.
18. I felt sad.
19. I felt that people dislike me.
20. I could not get "going"

ภาคผนวก ก
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
การให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 11 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มทดลอง

ลำดับ	เพศ	อายุ (ปี)	ความเกี่ยว ข้องกับผู้ป่วย	ดูแลผู้ป่วย มานาน (ปี)	อาชีพ	คะแนนภาวะซึมเศร้า (ก่อนการทดลอง)
1	ญ	68	มารดา	15	รับจ้าง	36
2	ญ	60	มารดา	15	แม่บ้าน	35
3	ญ	54	พี่สาว	10	แม่บ้าน	31
4	ญ	57	มารดา	6	แม่บ้าน	26
5	ญ	36	น้องสาว	2	แม่บ้าน	25
6	ญ	40	ภรรยา	6	ทำนา/ขายผัก	24
7	ญ	55	มารดา	10	ขายผัก	23
8	ญ	48	มารดา	3	ลูกจ้างชั่วคราว	23

ตารางที่ 12 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มควบคุม

ลำดับ	เพศ	อายุ (ปี)	ความเกี่ยว ข้องกับผู้ป่วย	ดูแลผู้ป่วย มานาน (ปี)	อาชีพ	คะแนนภาวะซึมเศร้า (ก่อนการทดลอง)
1	ญ	58	มารดา	6	รับจ้าง	37
2	ญ	71	ยาย	10	แม่บ้าน	34
3	ญ	67	มารดา	10	แม่บ้าน	27
4	ญ	48	มารดา	8	ทำไร่	26
5	ญ	68	พี่สาว	30	แม่บ้าน	25
6	ญ	65	ภรรยา	4	ทำนา	25
7	ญ	56	ลูกสาว	10	ขายกล้วยปิ้ง	23
8	ญ	53	ภรรยา	3	ทำนา	22

การให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง

ครั้งที่ 1 วันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2545

เวลา 09.00 – 11.30 น. จำนวน 8 คน

ผู้ให้คำปรึกษา : สวัสดีค่ะ สมาชิกทุกท่าน เป็นครั้งแรกที่เราได้มารวมกลุ่มกัน เป็นอย่างไรบ้าง
เรื่องการเดินทาง

บง : มารอตั้งแต่เช้า เพราะรถสองแถวเขามาส่งนักเรียนด้วย

พื้นที่ : เขमारธมา สะดวก

ผู้ให้คำปรึกษา : ก่อนอื่นเราทำความรู้จักกันก่อน ดิฉันชื่อชีวันน์ ต่ายเกิด เป็นพยาบาลอยู่ที่
จิตเวช

นาง : ชื่อป้าบง คุณแม่ลูกชายอายุ 24 ปี

อิว : ชื่ออิว คุณเลพี่สาวอยู่ 36 ปี

พัน : ป้าพันอยู่กับลูกสาว แต่คนที่ป่วยโรคจิตคือลูกชาย

หรีด : ป้าหรีด ดูแลลูกชายอยู่

เงิน : ชื่อเงิน ไม่มีพ่อแม่ เลยต้องดูแลน้องสาวป่วย

ทอง : ชื่อทอง คุณแม่ลูกชายอายุ 19 ปี

หนม : ชื่อป่าหนม ลูกชายคุ่มดีคุ่มร้าย ป่าต้องดูแล

ผ : ชื่อผง คุณลลลลลลล บ้านเดิมอยู่อีสาน มาดูแลแฟนที่นี่

ผู้ให้คำปรึกษา : วัตถุประสงค์ที่เรามาพูดคุยกันวันนี้ เพื่อที่เราจะสร้างความคุ้นเคยกัน นำไปสู่การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน โดยเราทุกคนจะมาพูดคุยกัน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ทั้งหมด 8 ครั้ง ครั้งละประมาณ 1 ½ - 2 ชั่วโมง ที่ห้องจิตเวชนี้

: การที่เรามาร่วมกลุ่มกันหลายคน มีการพูดคุยกัน ใครคิดว่าควรมีข้อตกลงอะไรบ้างในการพดกันของเรา

พิน : คุณกันแล้วก็อย่าเอาไปพูดที่อื่นต่ออีกแล้วกัน

ปจ : หลายคนจะแย่งกันพูดใหม่

๑๖ : ถ้าอย่างนั้นก็ควรจะฟังกันเวลาใครพูด ไม่ควรพดประจบขึ้นมา

ให้คำปรึกษา เห็นว่าไม่มีคนอื่นเสนออีก จึงสรุป

: ข้อตกลงคือ ไม่นำเรื่องในกลุ่มไปเล่าต่อ คือ เก็บเป็นความลับและสมาชิกพูดทีละคน

: มีกระดาษพร้อมดินสอแจกให้ทุกคนตอบคำถามว่า ตัวฉันเหมือน.....

- บง : ไม่ได้เอาแว่นมา ขอตอบได้ไหม ไม่ต้องเขียน
สมาชิกอื่นๆ เห็นด้วย
- ผู้ให้คำปรึกษา : ได้ค่ะ
- บง : ป้าเหมือนแม่ที่ต้องดูแลลูก อยากให้ลูกตายก่อน จะได้ไม่เป็นภาระคนอื่นฯ
- อ้าว : เหมือนมีหวังอยู่กับตัว เครียด พี่สาวเขาป่วย แยกแยะเรื่องราวไม่ออก บางทีก็
พูดไม่รู้เรื่อง ต้องให้อภัย เพราะเขาป่วยจริงๆ
- พัน : เหมือนแม่โก๋ แต่โก๋หากินเลี้ยงลูกได้ แต่แม่คนนี้หากินเลี้ยงลูกไม่ได้ แต่ให้
ความอบอุ่นกับลูกได้ ชุกปึก คิดๆ ไปก็นั่งร้องไห้คนเดียว อีกอย่างหนึ่งก็
เหมือนต้นโพธิ์ ใ้ไปไหนไม่ได้ ลูกสาวที่ติดอยู่ หากเลี้ยงแม่-ลูกด้วยและยังต้องมา
เลี้ยงคนป่วยอีก คนที่ป่วยนี้ก็ชอบไปทะเลาะ มีเรื่องกับคนอื่นประจำ
- เงิน : อยู่กับน้องสาว แต่ตัวเองเหมือนแม่ ต้องดูแลน้อง มีอะไรก็ต้องให้น้องกินก่อน
กลัวน้องอด มีหลานอยู่ก็จะได้กินหรือเปล่าก็ไม่รู้ ไม่มีรายได้อะไร และก้กลัว
น้องจะกลับมาป่วยอีก
- หรั๊ด : เหมือนแม่นก คอยไปหาอะไรมาให้ลูกกิน เขาจะค่าเวลาไม่มีอะไรให้เขากิน
เราก็ดองรีบไปรับจ้าง ได้เงินมารีบไปซื้อของมาให้เขากินกัน อดทนเพื่อลูก
- ทอง : เหมือนนก เวลาอาการเขาขึ้นมา เขาต้องมานอนด้วย ไม่ให้ปิดไฟ
- ผง : ตัวเราเหมือนหนู วนอยู่กับคนในบ้านทั้งวัน กลัวแฟนเขาทำร้ายพ่อแม่ เขาถือ
ผิดทั้งวัน
- หนม : เหมือนแม่โก๋เหมือนกัน ลูกชายที่ป่วยก็จะใช้แต่เงิน ไม่หาให้เขาคำนี้กำลัง
บอกขายที่ให้เขา จะได้มีเงินให้ใช้ เลิกค่าเราซะที
- พัน : อยากจะเล่าให้ฟังว่าของฉันนี่เป็นความหวังของบ้านเลย ลูกชายที่ป่วย แต่
ก่อนนั้นมีกิจการซ่อมรถ ตอนลูกชายป่วยก็เสียใจ เขาไปมีเรื่องกับคนอื่นข้างๆ
บ้าน ถูกซ่อมมา เพราะเขาคิดว่าไม่ป่วยจริง เคยให้เขาไปทำงานส่งเพชรพลอย
ก็ทำหาย 2 ครั้ง ต้องให้เลิกทำ ลูกคนอื่นๆ ก็ไม่มาสนใจ คนโตมีเงินก็ไม่ส่งแม่
ส่งแต่เมียตัวเอง จะเอาเงินที่ไหนมาส่งแม่ได้ คนที่สองก็ไม่สนใจ ไม่ให้แม่ไป
เอาเงินเขา
- หรั๊ด : เราไม่มีเงิน เราต้องอด ขอใครเขาไม่ได้ ตอนนี้มีหลานมาอยู่ด้วย 2 คน หลานก็
หนีไปอยู่กับคนข้างบ้าน อีกคนก็ติดผู้หญิง ไม่ค่อยจะอยู่บ้านกัน
- บง : ไม่ต้องมาเสียใจกัน คิดเสียว่าชาติก่อนเราทำกับเขาไว้ ชาตินี้เขาทวงคืน
- ผู้ให้คำปรึกษา : คนอื่นๆ คิดอย่างไรคะ

- ทอง : คิดได้เป็นพักๆ เวลาถูกมืออาการกำเริบ ไม่ยอมกินยา ต้องขู่ถึงยอมกิน กระแวงตลอดว่าจะมีอาการอีก
- บง : ที่บ้านไม่ต้องพูดอะไร ให้ข้าวกินให้อิ่มอย่างเดียว
- พัน : โรคจิตเนี่ย หายก็ไม่หาย ดายก็ไม่ตาย กินข้าวอย่างเดียว จนไม่มีจะให้กิน
- หรัศ : เงินไม่ค่อยมี เวลาป่วยต้องเสียค่ารถ บัตรสุขภาพหมดอายุ มีบัตรทอง 30 บาท แต่ตอนนี้อายุทำให้เขาได้บัตรผู้พิการ จะได้ไม่ต้องทำบัตรบ่อยๆ
- อัว : ก็เหมือนกัน ตอนนี้อย่าไม่ให้ข้ามเขตเรื่องรักษา จะมาที่โรงพยาบาลนี้อีกไม่ได้ ถ้ามาต้องเสียเงิน ไม่ค่อยมีเงิน
- เงิน : น้องสาวไม่ค่อยมีเงินเหมือนกัน บ้านไฟไหม้ สังคมสงเคราะห์จังหวัดช่วยเงินมาสร้างบ้าน แต่ก็ยังไม่มีอาชีพ ตอนนี้อย่าระวังไฟอย่างเดียวเลย
- หนม : ถ้าไม่มีเงิน พูดตลอด แม่ แม่ ทั้งวัน เราก็ให้จนหมด จนถูกคนอื่นคิดว่าเราลำเอียง รักแต่คนที่ป่วยนี่ แต่จริงๆ เราว่าค่าดูแลมากกว่า
- พัน : ลูกสาวที่ดีมีคนเดียว ต้องเลี้ยงพ่อแม่ เลี้ยงน้องที่เป็นโรคจิต เลี้ยงลูกเขยอีก ลูกสาวไม่เคยปรึกษา สามเษกกันนานๆ มาที่ ไม่เคยช่วยอะไร เราก็เห็นใจลูก ไปขอให้คนอื่นช่วยเหลือ เขาก็บอกว่าไม่จริง ยังมีคนเลี้ยงดูอยู่
- บง : ที่อยู่นะ มีหมู่บ้านคริสต์ใหม่
- พัน : ไม่มี
- บง : ของป้าหรัศมีสมาคมช่วยเหลือไหมที่หมู่บ้าน
- พัน : ขอดอกก่อนว่าไม่เห็นมี จะไปหาได้ที่ไหน เคยไปหาผู้ใหญ่บ้าน ก็อย่างที่บอกว่าเขาไม่ให้
- หรัศ : เคยไปให้ผู้ใหญ่บ้านเขาทำเรื่องขอเงินช่วยเหลือลูกชายที่ป่วย ว่าเขากินเก่งไม่มีเงินซื้อข้าว-ขนมให้กิน เขาก็บอกไม่ได้ ลูกชายยังแข็งแรง
- บง : ถ้าอย่างนั้นขอแนะนำสักหน่อย เคยเห็นเขาทำเรื่องกันที่ อบต. แล้วไปที่อนามัยและที่ สส. โดยที่เราไม่ต้องอ้างถึงคนไข้ แต่เราอ้างถึงตัวเราว่าไม่มีคนเลี้ยง อายุมากแล้ว เพื่อว่าเขาจะมีวิธีการอะไรช่วยเหลือเราบ้าง
- หรัศ : จะลองไปคุยกับผู้ใหญ่บ้านดูใหม่ อย่างที่ป้าบงบอก
- ผู้ให้คำปรึกษา : ทำที่ได้คุยกัน เป็นเรื่องเงินและความเป็นอยู่ของทุกคน มีอะไรอีกไหมคะ
- พัน : ป้านะเครียดจังตอนนี้ กลางคืนลูกไม่ค่อยนอน นอนกลางวัน เสื้อผ้าไม่ซัก همین ว่าก็ไม่ได้ โกรธ เราเครียดกว่าคนไข้อีก บางครั้งคิดว่าถ้าเราตายไปจะทำอย่างไร ลูกก็บอกว่าถ้าแม่ตายผมก็จะตายตาม เราก็ตายไม่ได้อีก ก็ต้องอยู่กันไป

: ทุกคนเห็นด้วยว่าจะต้องอยู่ต่อไป
 ผู้ให้คำปรึกษา : เห็นว่าไม่มีใครพูดอะไรอีก บรรยากาศเป็นกันเอง จึงสรุป
 : เรามาทบทวนกันซิคะว่าวันนี้เราคุยอะไรกันไปบ้าง
 บง : หลังได้ยินคนอื่นๆ แล้วทุกข้น้อยลง แต่เคยเสียเคยถูก คิดว่าตนเองทุกข์มาก
 แล้ว แต่มีคนทุกข์มากกว่าเราอีก
 อีว : เข้าใจคนอื่นๆ ได้ดี เพราะตนเองก็มีปัญหาเหมือนกัน
 พัน : ดูแล้วคนอื่นๆ ก็มีปัญหาเหมือนกัน เป็นปัญหาครอบครัวมากเหมือนกัน เคยคิด
 ว่าตัวเองหมดหวังในชีวิต รับประทานหนัก จริงๆ แล้วก็เหมือนๆ กัน
 หมด : ได้ปรับทุกข์กันก็ดีขึ้นบ้าง เดี่ยวจะลองไปขอให้ผู้ใหญ่บ้านเขาช่วย
 เงิน : ฟังแล้วก็เห็นใจทุกคนเหมือนๆ กัน
 ทอง : เห็นใจทุกคน ดูแล้วตัวเองยังทุกข์น้อยกว่าคนอื่น
 หนม : ทุกข์ที่มีได้เบาลง ปรับทุกข์กัน เครียดแล้ว ได้มาคุย เห็นใจคนอื่นๆ
 ผง : สบายใจขึ้น ยังมีคนอื่นที่ทุกข์มากกว่าเราอีก
 ผู้ให้คำปรึกษา : วันนี้เราคุยกันแค่นี้ก่อน ครั้งต่อไปวันไหนดีคะ
 ทอง : ขอเป็นศุกร์ได้ไหม งานที่ทำหายุดได้วันศุกร์
 คนอื่นๆ ไม่มีปัญหา มาได้ จึงนัดครั้งต่อไปเป็นวันศุกร์ที่ 15 กุมภาพันธ์ 2545 เวลา
 09.00 ที่ห้องนี้เหมือนเดิม

ครั้งที่ 2 วันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2545

เวลา 09.30 – 12.00 น. จำนวน 8 คน

ผู้ให้คำปรึกษา : สวัสดีค่ะ ครึ่งนี้เราพบกันเป็นครั้งที่ 2 แล้ว เป็นอย่างไรกันบ้างคะ

บง : อยากมาคุยต่อ มาตั้งแต่เข้าก่อนคนอื่นๆ เลย

หนม : ข่ายพักตอนเช้าแล้วก็รีบมาเลย

ผู้ให้คำปรึกษา : เมื่อครั้งที่แล้วเราได้คุยกันเรื่องของแต่ละคนให้สมาชิกอื่นๆ ได้รับรู้ ซึ่งเรามีข้อตกลงกันเรื่องเก็บไว้เป็นความลับ เป็นอย่างไรบ้างคะ

สมาชิกบอกเหมือนกันว่า มีคนถามว่ามาคุยอะไรกัน จะบอกว่ามาคุยเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ไม่คิดว่าจะต้องไปบอกต่อให้ใครรู้เรื่องที่มาคุยกัน

พัน : ลูกถามว่ามาทำอะไร เอาเขามาว่าหรือเปล่า บอกลูกไปว่า มาทำให้อาการเขาดีขึ้น โดยมาแล้วอาการให้หมอฟัง อยากให้ลูกหาย ลูกดู มีหนูแว่ว หมอบอกว่าเดี๋ยวก็หาย

ทอง : ลูกจะปิดประตูแต่ไม่ปิดไฟ เวลาคนเจอคน ก็คิดว่าเขาจะมาทำร้าย

สมาชิกอื่นๆ : ชอบเอาอาวุธมาไว้ในบ้าน จะไม่นอนที่เดิม กลัวคนมาทำร้าย จะห่างคนไม่ได้ กลัวถูกทิ้ง จะอาบน้ำครึ่งละน่านๆ

ผู้ให้คำปรึกษา : พบเหตุการณ์อย่างนี้ รู้สึกอย่างไรกันบ้าง

บง : ใจหาย

พัน : หดหู่

หรัด : กลัว

หนม : สงสาร ใจคอไม่ดี

อิว : ได้แต่ปลอบใจ

ทอง : เก็บอาวุธหมด

หนม : ยังไม่เจอลูกมาหลายวันแล้ว ลูกบอกว่าจะซ้อนมกับรถไปให้ลูกที่ลพบุรีแล้วหายไปแล้ว ขอรออีก นอนไม่หลับกังวลใจว่าเขาไปทางไหน

บง : แนะนำให้ไปดูเขาที่บ้านแฟนเขา เหมารถหรือขึ้นรถเมล์ไปก็ได้

หรัด : ไม่เหมือนเขา จะค่าอะไรบ้างเราก็ออมรับ

พัน : เขามาคุณค่าเรา คนไม่รู้จักจะว่าเรา มีแต่ซ้ำเติม ไม่คุยกับคนข้างบ้าน

หรัด : ลูกเคยไปด่าคนข้างบ้านเพราะอาการกำเริบ คนข้างบ้านมาว่าเราน้อยใจ ต้องอดทน

- ผู้ให้คำปรึกษา : ประสบการณ์ที่แต่ละคนพบเกี่ยวกับตัวผู้ชาย บางส่วนจะคล้ายๆ กัน แต่ตอนนี้สิ่งที่มืออยู่ในใจของเราคืออะไรคะ
- พัน : ขอพูดก่อน เราเป็นเหมือนหัวหน้าครอบครัว ถ้าเราป่วยหรือตายใครจะทำอะไรให้ ปรึกษาใครก็ไม่ได้ ลูกจะพึ่งพาใคร
- ผง : จริงๆ เขารักษาหายได้ ถ้ากินยาประจำ
- ทอง : ลูกชายไปทาสี ทำให้มีอากรมากขึ้น
- หรีด : อยากให้ลูกหายดี ไม่หายซักที นอนไม่หลับ ไม่รู้ว่าใครจะดูแลแทน คิดตายหนีลูก คัดสินใจไม่ได้ ห่วง คนอื่นชอบมาว่าให้เข้าใจ คนที่ทุกข์ใจเหมือนกันก็จะคุยกันได้ ร้องไห้ไม่ออก
- เงิน : เหนื่อยง่าย อยากมีแรงทำงานไหว
- บง : เหนื่อยก็ให้หยุด มีแรงให้ทำต่อ ทำอะไรคามือไว้ก็ให้หยุด
- พัน : ไปร่วมกิจกรรมใครเขาไม่ได้ ห่วงลูก
- ทอง : ลูกมีอากร ต้องแต่งตัวลูก นุ่งกางเกงให้ 2 ชั้น ชอบถอดกางเกง
- อ้อ : พี่สาวมีงานทำ สมัครเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ
- ผง : ให้เขากินยา อาการป่วยดีขึ้น
- หนม : นึกถึงลูกเรื่องซื้อรถ พวกกันไม่รู้เรื่อง เมียเขาก็ผลาญหมด
- บง : กังวลว่าจะควบคุมลูกไม่ได้ กลัวเป็นมาก กินยาทั้งปีก็ไม่หายทั้งปี เขาไม่ช่วยเหลือตนเอง บางครั้งก็ขาดสติ
- หนม : เราจะบอกว่าเราไม่รัก เราก็คิดมาก ลูกว่าเราว่าลำเอียง ถูกยึดรถไป จะฆ่าแม่ดีว่าลูกเขามาช่วยเหลือไว้
- บง : เรื่องลูก อาการของลูก ลูกอายุ 24-25 ปี เราทำทุกอย่างในบ้าน ท้อแท้
- หนม : เรื่องกวนใจ โน่นนิด นี้น้อย
- ผง : ลูกเดินไม่ได้ พูดไม่ได้ พ่อเป็นอย่างนี้อีก ทำงานคนเดียว อะไรจะเกิดก็ต้องให้เกิด
- พัน : เราอายุมาก เดี่ยวทำกินไม่ได้ พิการ ร่างกายไม่ดี ไม่มีรายได้ คอยให้ลูกเอาเงินมาให้ใช้ เงินเก็บไม่มีเลย รักษาเดี่ยว เด็กๆ และคนที่ป่วย เมื่อก่อนเคยซ่อมรถตอนนี้ไม่ได้ทำ บ้านก็เช่าอยู่ อาศัยลูกอยู่ ต้องไปหาหาหาหมอให้ลูกให้เดี่ย จนเงินหมด ต่อสู้มาหมดแล้ว พยายามเต็มที่แล้ว เคยส่งลูกคนที่ป่วยไปที่บริษัท คิดว่าจะมาช่วยกันทำกิจการซ่อมรถ ก็ทำไม่ได้ จบเลย ไม่มีรายได้ ลูกสาวคนอื่นที่เราไม่ได้เลี้ยงกลับได้ดี

- หนม : ของฉัน สามีเล่นการพนัน เงินที่ขายที่ได้ มีเมียบ่อยๆ อยู่กับเมียเด็ก ผลาญหมด ไม่รับผิดชอบ ต้องเป็นเราทุกอย่าง เมียน้อยมาค้ากันเองในบ้านเรา มีนาอยู่ ยังไม่ให้ใคร ลูกๆ ก็อยากได้ เรื่องที่อยู่ในใจฉันตลอดคือลูกๆ ทะเลาะกัน เสียใจ เอ็ด เราก็ดินหนี่ สามีกี่ตัวตลอด เคยทำร้ายฉัน ไม่ชอบ มีพี่น้อง 4 คน ทำงานคนเดียว ไม่เคยสบายเลย แต่ทุกวันนี้สามีกี่ยังให้เงินอยู่
- พัน : ตัวเองยังหาทางออกไม่ได้
- หนม : ทุกวันนี้ค้าขาย มีเงินไปซื้อของ สบายใจ
- อ้าว : ค้าขายที่ไหน
- หนม : ตลาดนัด
- พัน : ฉันอยากทำบ้าง ฉันทำไม่เป็น
- สมาชิกกลุ่ม : น่าจะทำได้ พุดเก่ง น่าจะค้าขายได้ดี
- พัน : ถ้าคุยเรื่องลูกกับสามี ไม่คุยกัน สามีทำอะไรซ้ำไม่ถูกใจ
- บง : ทุกวันนี้คุยกับลูก กับสามีบ้างไหม
- พัน : พุดกันบ้างเวลาลมขึ้น แต่เก็บกดไว้ เกรงใจลูกเขย ลูกสาว จึงต้องไปเฮฮากับคนอื่นบ้าง คลายเครียดบ้าง จะไปทำงานที่อื่น สามีหาว่าจะไปมีคนใหม่ หวังสามีบอกว่าจะไปทำไมในบ้านใครจะดูแล เราเลยไม่กล้า
- บง : ธรรมดาเขาหึงไหม
- พัน : ไม่ว่าเลย
- บง : พวกบ้านเขาไม่หึงฉันเลย ฉันสงสัยว่าเขารักเราหรือเปล่า
- หรีด : ของฉันเขาไม่ให้คุยกับผู้ชาย หึง ไปนั่งที่ไหนก็นั่งแทรกไม่ให้คนอื่นแทรก หวงก็ไม่ทำอย่างที่เราร้องการ ไปไหนต้องรีบกลับ บางครั้งก็ตีเรา ต้องอดทนทำใจ
- เงิน : เลิกกันกับแฟน ไปนอก เลี้ยงลูกอ่อน เขาติดผู้หญิง 2 - 3 เดือนส่งเงินครั้ง ทำอยู่ 2 ปี ไม่ส่งเงิน กลับมาได้ผู้หญิงใหม่ เราไม่รู้ เลี้ยงลูกอยู่บ้าน บ้านไม่ไกลกัน ผู้หญิงเป็นคนเที่ยว คนข้างบ้านถามรู้หรือป่าวว่าติดผู้หญิง ถามเขาติดผู้หญิงทำไม ลูกมีแล้ว เที่ยวทั้งวันทั้งคืน ขอเงินจกหมด ไม่ให้ก็ดบตี คำว่า เงินของกู ใช้ของกู ลูกก็เรียน จะทำอะไร คบเตะเรา ให้เลิกไม่เลิก เตะ ดี หอบลูกหนีไปอยู่กับแม่ 3 วันเขามาขอหย่า เขาไม่เห็นแก่ลูก บังคับหย่า ก็หย่า เพราะอย่างไรเขาก็ไม่อยู่กับเราแล้ว เขาให้เงินลูกเป็นช่วงๆ ถ้าเห็น สามีเขาขอสมบัติหมด ลูกอ่อน รับจ้างก่อสร้างทุกอย่าง ล้างชาม ไม่สบาย ทำงานไม่ได้

- แฟนไม่มีอะไร อยู่กับเราจึงมีเงิน พอไปอยู่กับเมียใหม่ ทำงานดี เมียใหม่ค่า
 ถูขนําลายใส่หน้ายังทนอยู่ได้ เอรูปรเราไปดูนอนร้องไห้ เมียใหม่ค่าก็ร้องไห้
- ผู้ให้คำปรึกษา : ตอนนี่คิดอย่างไร
- เงิน : คิดอยู่เสียใจ ทำดีทุกอย่าง ซื่อสัตย์ต่อเขา เขาไม่ดีต่อเรา ทุกวันนี้ลูกเขาก็ให้
 เงินบ้าง ไม่ให้บ้าง ทุกข์ใจ ไม่ค่อยมีเงิน หน้อย ไม่เคยตีกันอีกเลย ตั้งแต่อายุ
 30
- บง : ลึก ๆ อยากตีกันไหม
- เงิน : ไม่แล้ว คิดว่าถ้าเราได้คนอื่น คงดีกว่านี้
- หนม : ถ้าคิดอย่างนั้นทำให้ไม่สบายใจ คิดอยู่คนเดียวดีกว่า
- หรั็ด : คิดถึงเขาเหมือนกัน ถึงชั่ว ๆ ดี ๆ ก็ดีกว่าไม่มี คนต้องมีชั่ว ๆ ดี ๆ
- ทอง : ชินกับการทำงาน แฟนเลี้ยงลูก ไม่เหนื่อย ไม่ทุกข์ใจ ในบ้านไม่ต้องยุ่งเลย
 ไม่ค่อยคุยกัน ไม่สงสัย
- หนม : เหมือนลูกเฒ่าคนเดียว เล่นคนเดียวเลย
- อ้าว : ตอนนี่แยกกันอยู่กับสามี นานๆ มาครั้ง แต่ตอนนี่เขาเปลี่ยนแปลงไป
- ผง : เปลี่ยนแปลงอย่างไร
- อ้าว : ส่งเงินมาไม่ตามกำหนด ไม่ค่อยมาหาเลย
- บง : คิดว่าเขามีใครใหม่ไหม
- อ้าว : คิดว่าคงมี
- ผง : แล้วคิดตามเขาไหม
- อ้าว : ไม่เคยตาม
- บง : ดีแล้ว ถ้าไปทวงเงิน เข้าชี้เขาจะว่าเอาไว้ ทำดีแล้ว ดูแลลูก มีศักดิ์ศรี เงินที่เขา
 ให้มาใช้ ให้เก็บไว้บ้าง เวลาเขาไม่ส่งเงินมา จะได้มีเงินใช้
- อ้าว : ขอบคุณค่ะ ตอนนี่ก็เก็บไว้บ้างแต่มีไม่มาก ดีว่าพี่สาวมีงานทำ ช่วยตัวเองได้
 สมาชิกไม่มีใครพูดอะไรเพิ่มเติม จึงสรุปสิ่งที่ได้รับวันนี้
- พัน : เห็นใจทุกคน แต่ก่อนคิดว่าเราที่หนัก แต่ที่เห็นๆ กัน หนักกันคนละแบบ
- บง : เรื่องกังวลใจเกี่ยวกับลูกได้เล่าให้คนอื่นฟัง
- ผง : ได้บอกคนอื่น ๆ เรื่องลูกเดินไม่ได้ พูดไม่ได้
- หรั็ด : รู้ว่าลูกรักษาให้หายขาดไม่ได้
- หนม : นึกถึงลูก ห่วงลูก
- เงิน : คุยเรื่องเก่าๆ แล้วไปรงใจ

ทอง : ฟังเรื่องของคนอื่นแล้วก็ไปรังใจเหมือนกัน
อ้าว : คีที่มีคนเข้าใจ มีคำแนะนำให้

นัดหมายครั้งต่อไป 20 กุมภาพันธ์ 2545

ครั้งที่ 3 วันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2545

เวลา 09.30 – 12.00 น. จำนวน 8 คน

- ผง : มีเรื่องอยากให้คนอื่นรู้ ขอพูดคนอื่น ๆ
- อิว : เรื่องอะไร
- ผง : ลูกได้รับรถคนพิการ 25 กุมภาพันธ์ เขาจะพาไปปรับรถ
- หรัค : พิการถอะไร
- ผง : พูดไม่ได้ เดินไม่ได้ อายุ 7 ปี
- บง : โรงพยาบาลใกล้บ้าน เขาจะพาไปปรับที่กรุงเทพ เขาบอกว่า เป็นรถที่จะมีสายรัดเอง จะได้ไม่ร่วงรถ ไปเที่ยวไหนๆ ได้สักที
- ผู้ให้คำปรึกษา : ตอนนี้อยู่สักอย่างไว้บ้าง
- ผง : ยืม สีน้าภาคนุมิใจ
- หรัค : ปลาบปลื้ม ดีใจ ลูกจะได้เหมือนคนธรรมดา ไปไหนได้ เห็นเด็กไปได้ มองเขาไปไม่ได้ อยากเล่นด้วย สงสารเป็นที่สุด เดินไม่ได้ ก็ช่วยเขาไป
- หรัค : ขาคีโหม
- ผง : ดี
- หรัค : เป็นตั้งแต่เมื่อไร
- ผง : ก็ตั้งแต่คลอด ดูดออก ตั้งนานกว่าจะร้อง ต้องอบ เป็นที่สมอง สงสารที่สุด พ่อไม่เป็นอะไรมาก ห่วงลูกมากที่สุด ไปไหนไม่ได้ จะให้ไปเรียนก็ไปไม่ได้ เป็นภาระคนอื่น ใครจะดูแลได้อย่างม่ เคยฝึกให้เดิน ไม่ได้ เขาก้าวยาว
- หรัค : พูดได้โหม
- ผง : ไม่ได้ แต่สะกิดบอกได้
- พัน : เวลาถ่าย ทำอย่างไร
- ผง : สังเกต จะตัวสั้น ร้องอื้ออ่ำ เราร้องให้ตลอด สงสารเป็นที่สุด เดิน พูดไม่ได้
- ผู้ให้คำปรึกษา : พี่ผงเป็นแม่ที่ดี อดทน ดูแลลูกเป็นอย่างดี
- สมาชิกทุกคนพยักหน้า สมาชิกที่อยู่ใกล้เอื้อมไปจับมือด้วย
- หรัค : คนข้างบ้านโดนจับ คนที่หลานไปอยู่ด้วย ให้ญาติพี่น้องพ่อบารับไป ถึงออกมาได้ก็กลัวเป็นคนบ้า หลานบอกว่า ถ้าไม่ได้ยายบอกคงถูกจับแล้ว ลูกติดคุณบอกอะไรจึงเชื่อ
- ผู้ให้คำปรึกษา : รู้สักอย่างไว้ที่ช่วยหลานไว้ได้
- หรัค : รู้สักดีใจ โลงใจ ปลื้มใจที่บอกอะไรแล้วเขาเชื่อเรา

- ผง : ดิฉันที่ป่าดงหลานออกมา
- หรัด : พ่อแม่ไม่มี อยู่กับเรา เคยเกิดอุบัติเหตุ วันนี้มาเอาเหล็กออก
ขณะเล่าร้องไห้ตลอด
- หรัด : หลานอายุ 14 ปี ม.2
- ทอง : อยู่ชั้นเดียวกับลูกคนเล็ก กำลังต้องดูแล
- พัน : ลูกชายไม่ดี
- บง : เป็นอย่างไร
- พัน : ดื้อ ไม่ฟัง ตาขวาง หน้าดำ
- ทอง : พาหาหมอบ้างไหม
- พัน : มาอาทิตย์ที่แล้ว อารมณ์ฉุนเฉียว
- ผง : เวลามีอาการ คำว่ายา เครียดมาก ให้กินยา
- อ้าว : กดดันไหม
- พัน : ไม่มี ให้เขาออกนอกบ้าน ไปกินกาแฟเย็นนอนไม่หลับ
- ทอง : กินกาแฟ ทำให้นอนไม่หลับ เครียด
- พัน : เมื่อก่อนไม่ได้อยู่กับลูก เขาจะพูดวุ่นๆ และหู ถ้าเขาอนอนให้นอนไปเลย ดื่น
มากิน กินมาก 2 จาน ถ้าชอบกับข้าว ไม่กินถ้าไม่ชอบกับข้าว ไม่ซักรับ
- สมาชิก : เป็นเหมือนกัน
- พัน : เรายังไม่พูด เป็นอาทิตย์แล้ว 7-8 ตัวแล้ว ยังไม่ซักรับ
- บง : เขาคิดอะไร ไม่ได้ แยกแยะไม่ออก ทำอะไรให้ได้ทำเลย ไม่ต้องน้อยใจ เสียใจ
ใช้ตะกร้าตั้งใส่ไว้ แล้วเก็บซักรับ
- พัน : ก็เขาแสนรู้
- บง : ไม่ได้ เขาป่วย
- หรัด : ต้องคอยสะกดดู ว่ากินยาหรือเปล่า
- พัน : ไม่นอน ทำร้ายคน
- บง : ลูกไม่ดี ขอเช็กประสาท ไม่ไปโรงพยาบาล กลัวซึมเศร้า เครียด พูดเพี้ยน
- อ้าว : เป็นเหมือนกับพี่สาว พูดรู้เรื่อง โรงพยาบาลก็ไม่รับไว้ เราต้องระวัง
- พัน : เขาตื่นตี 2 ไม่นอน
- อ้าว : 5-6 วัน เป็นครั้ง
- หนม : นอนไม่หลับ แล้วมียาให้เขากินไหม
- พัน : มี
- เงิน : นอนทั้งวัน ไม่ทำอะไร ท้องอืด รายได้เลยไม่มี มีแต่ใช้เงิน

- ทรัศ : เรื่องไม่มีเงิน ไปหาผู้ใหญ่บ้าน อนามัย ทำหนังสือมาให้ เห็นจนจริงเขาทำให้งจริง
 บง : ดีแล้ว
 ผง : ต้องช่วยกันทำงาน
 พัน : พี่น้อง สามีรวย มีเกียรติ แต่เราขี้เกียจ
 บง : ทำใจให้สบาย ต้องปรับตัวให้ได้ มีความเป็นอยู่ให้ต่ำกว่าที่เคยเป็น
 พัน : เดิมอยู่บ้านชั้นเดียว ผู้ใหญ่บ้านมาดู แต่ไม่ช่วยเหลือ ลูกไม่มีรายได้ จะทำอย่างไร
 บง : แสดงว่ากังวล คิดไปก่อน
 ผง : ลูกยังอยู่ คิดมากไปเอง
 พัน : อยากแบ่งเบาภาระลูก เห็นใจลูก ลูกจ่ายเอง กลุ้มใจ อยากช่วยเหลือลูก ทำไม่ได้
 บง : ช่วยทำงานบ้านให้ลูก ลูกให้เงินใช้ ลูกทำงานได้ ก็เหมือนเราได้ทำงาน
 อย่างหนึ่ง คือทำงานให้ลูก
 พัน : เตือนร้อนใจ ทำอย่างไร
 ทรัศ : ลูกเราไม่หาย เราจะช่วยเหลืออย่างไร
 พัน : บางทีคลุ้มคลั่ง ทำอย่างไร
 ผู้ให้คำปรึกษา : ถ้าเกินขีดความสามารถ โรงพยาบาลจะทำไปส่งตัวไปยังโรงพยาบาลที่มีที่พัก
 รักษาตัวได้
 พัน : ก็อยากจะให้เป็นอย่างนั้น
 หนม : ลูกชายดีขึ้น มาแล้วไปอยู่กับเมีย หน้าตาดีขึ้น พรุ่งนี้ให้มารับยาให้ ลูกพูดจา
 ดีขึ้น บอกกับลูกว่าทำไมไม่โทรมา คนอยู่บ้านเป็นห่วง
 บง : มีลูกไหม
 หนม : มี ซ้อรด ซ้อนมให้ลูก มาเดี๋ยวเดี๋ยวก็กลับ จะไป รีบไปทำงาน มาแล้วรู้สึก
 โล่งเลย ดีใจจนน้ำตาไหล ลูกบอกว่ามีรถไปมาง่าย เราไม่ให้ เพิ่งถ่ายทำให้
 เมียเขาผลาญอย่างเดียว
 เงิน : เมียเด็กหรือเปล่า
 หนม : เก่งกว่า 1 ปี ดิฉันมัว ไม่มีเงินเหลือ
 ทอง : ลูกชายไปทำงาน ทำสายไฟ ไปอยู่ปทุมธานี เป็นห่วงบ้าง แต่เขามีเพื่อนดี รู้ใ
 กัน ทำงานมาด้วยกัน
 บง : ฉันท้าใจ ป้าพันยังทำใจไม่ได้ ให้ถือศีล คุยกับพวกถือศีลบ้าง
 พัน : ลูกให้เงินทุกวัน ลูกดี เข้าใจคนป่วยดี
 บง : ทุกข์ใจ กังวลใจเอง ลูกมันบอกทำกรรมไว้

- พัน : ลูกเขยมา เราจะไม่ไปยุ่ง เขาไปทำงานที่อื่น จะไม่ให้มาท้าวท่ายครอบครัวกัน
และกัน
- บง : โกรธลูกเขยหรือถึงไม่ดูแลกัน
- พัน : ไม่โกรธ แต่กลัวว่าเราทำอะไรไม่เรียบร้อย
- บง : ก็ทำอยู่แล้ว ทำเพิ่มอีกนิด ไม่เป็นไร
- พัน : บอกลูกว่า ห้ามตามสามี ไม่ต้องเอาเงินเขา เราหากินได้ ปลดเขาไป
- บง : จะเป็นว่าเราบงการชีวิตเขา สามีภรรยาเขาผูกพันกัน
- พัน : แต่เราไม่ให้ตามเขา ถ้าตามไปอาจจะเห็น
- อ้าว : เห็นอะไร
- พัน : เห็นการพนัน เมียน้อย เขาเป็นข้าราชการ ไม่ดี ตามเขา ตอนแต่งงานใหม่ๆ
เคยไปอยู่กับสามี ซ้อรถ
- บง : กลับมาอยู่ที่นี่ เพราะอะไร
- พัน : สามีเขา เข้าออกทำงาน ออกนอกสถานที่ ไม่สบายตัว นอนคนเดียว อยู่
โรงพยาบาลคนเดียว อยู่ไปอยู่มาอยู่ไม่ได้ กลับมา หาห้องให้อยู่ มีแม่เป็นหลัก
เลี้ยงลูกให้ สามีเขาอยากมาก็มา ไม่มากก็ปล่อย พี่น้องก็ให้เล็ก แล้วแต่ลูก รด
ชนก็ต้องให้เงิน รดเสียก็ต้องให้ เป็นภรรยาที่ถูกต้อง จะขายรถก็ตามใจ เงินเก่า
แก้หมด สามีไม่ต้องมาท้าวท่าย
- บง : ใจลึกๆ อยากให้เล็กไหม
- พัน : ผู้หญิงมีศักดิ์ศรี อย่าตาม
- บง : คิดว่าขามีไหม
- พัน : เดือนมาครั้งเดียว คิดว่ามันมีไหมไหม มันทนไม่ได้ เฝ้าลูกสาวคนเดียว ที่บ้าน
ไม่มีใครใส่ใจ พ่อก็ไม่เอาเรื่อง
- บง : รับภาระคนเดียว เหนื่อย
- พัน : ไหนจะญาติ ไหนจะงาน รักหน้า เกียรติสามี ทำตัวดีๆ ต้องทำใจ เมื่อก่อนหา
เงินได้ มีเงินเอง ใครเชิญไป เราก็ก็นไป เงินหมดเราขอใครไม่ได้ พี่น้องเขารวยๆ
เราไม่เคยขอ แฟนไม่สบาย เป็นอัมพฤกษ์ ปัจจุบันเดินได้ พูดได้ ทำงานไม่ได้
อย่างเดียว ลูกสาวเลี้ยงคนเดียว ลูกเขยไม่มายัง ไม่ยุ่งเกี่ยวกับกัน
- ผง : ในบ้านไม่สนิทสนมกัน
- พัน : ทั้งลูกชาย ลูกเขย ไม่คุยกัน ตอนนี่ถึงขอเงินสงเคราะห์คนชราไม่ได้ ลูกชายคน
เล็กทำงานบริษัทโตโยต้า อยากย้ายไปอยู่กระท่อมสองคนตายาย ทำไม่ได้ แต่
อยากให้ทางโรงพยาบาลช่วยเรื่องผู้ป่วย ว่าสามีอาการมากให้ทำใบส่งตัวไป

- ผู้ให้คำปรึกษา : ได้ละ อย่างที่บอกไว้แล้ว
- ผง : ถ้าเขามีอาการมาก จะไม่ยอมมาโรงพยาบาล ต้องหาวิธีพาตัวไปอยู่โรงพยาบาลเลย
- เงิน : ตอนนี้อยู่บ้านคนเดียว ทำงานไม่ไหว ไม่มีเงินใช้ อยากมีรายได้
- ทอง : เวลาอยู่บ้าน ว่างๆ จะसानตะกร้า กระเป๋ สุนใจไหม
- เงิน : สุนใจ
- พัน : มีอีกอย่างคือพันถุงกระดาษ เป็นงานเบา เคยทำขายก็พออยู่ได้
- เงิน : สุนใจแล้วจะเริ่มอย่างไร
- พัน : ไปตามโรงเรียน หาซื้อกระดาษข้อสอบ หรือที่เขาไม่ใช้แล้วมาพับ
- ทอง : เรื่องसानกระเป๋ สุนใจคราวหน้าจะนำตัวอย่างมาให้ดู
- อ้าว : พี่สาวจะไปทำงานสอนภาษาอังกฤษ อบรม 1 วัน แต่ไม่รู้ว่าจะได้หรือเปล่า
- เขาจบปริญญาตรี เอกภาษาอังกฤษมา สอนให้พี่สาวพูดซ้ำๆ เพราะเขาพูดเร็วมาก
- บง : ต้องคอยดูแลให้เขากินยาให้ดี ต่อเนื่อง
- พัน : ต้องไม่ให้ใครขัดใจ ใช้สมองมากไม่ได้
- ผง : เขาตั้งใจทำ เราต้องคอยกระตุ้นประคอง
- หนม : มีอาการไหม ช่วงนี้
- อ้าว : ดาค้างเป็นบางครั้ง ไม่เป็นไร ทำงานได้
- ผง : เป็นเหมือนกัน ที่บ้านบางทีตัวแข็ง ดาค้างเหมือนกัน
- อ้าว : คิดว่าเขาทำได้ เขาตั้งใจมาก ไปอบรมเจอเพื่อน เขาดีใจ ถ้าเขาทำงานได้เราก็คืออยู่บ้านคนเดียว ชินเสียแล้ว พี่สาวเขาสมัครทำงานร้านคอมพิวเตอร์ด้วย
- รับแปลภาษาอังกฤษเป็นไทย เขามาจ้างที่บ้าน
- เงิน : เรื่องความเป็นอยู่ เป็นยังไงบ้าง
- อ้าว : ตอนแรกจะผ่อนบ้าน แต่ทำไม่ได้ เขาส่งเงินไม่สม่ำเสมอ ต้องเช่าบ้านอยู่
- บง : ไม่ต้องรู้ทิ มีลูก ลองคุยกับเขาดู ให้เห็นกับลูก
- อ้าว : ละ จะลองคุยดู ตอนนี้อยู่ไม่มีแม่แล้วก็ทำงานพิเศษอยู่กับบ้าน ร้านขายยาเอายาแคปซูลสมุนไพรมาให้ใส่ ทุกวัน ก็ทำได้ ช่วยกันกับพี่สาว ก็พออยู่กันได้
- ผู้ให้คำปรึกษา : มีใครอยากจะเล่าอะไรให้สมาชิกฟังอีกไหมละ
- สมาชิก : ไม่มี ทุกคนมีทำที่ผ่อนคลาย เป็นกันเองมากขึ้น
- ผู้ให้คำปรึกษา : วันนี้เราได้พูดคุยอะไรกันไปบ้างละ

- หรัค : เรื่องของป้าที่จะ ไปติดต่อผู้ใหญบ้าน อนามัย เพื่อขอสังคมสงเคราะห์
ช่วยเหลือ
- ทอง : เรื่องจะช่วยป้าเงินทำตะกร้า กระเป๋า จะนำตัวอย่างมาให้ดูคราวหน้า
- เงิน : จะกลับไปดูกระดาษเพื่อพับถุงอย่างที่ป้าพันแนะนำมา
- อ้าว : คุณพี่สาวเรื่องจะไปทำงาน
- หนม : เรื่องลูก จะขอรถ ยังไงก็ไม่ให้เด็ดขาด ต้องใจแข็ง
- พัน : เรามีคุณค่ากับลูก ลูกปรึกษาเราได้ทุกเรื่อง เลี้ยงลูกให้เขา
- บง : เราต้องปรนนิบัติให้ลูกๆ เพราะเรารักเขา เสียใจบ้าง พอทำใจได้ ก็คลายไป
เราต้องระวังให้ลูกไม่รังเกียจ คุณแตนเองให้ดี
- ผง : ดีใจ ลูกจะได้รถเงิน
- บง : เครียดเรื่องลูก เขาไม่นอน เราก็ไม่นอน

ครั้งต่อไปนัด 1 มีนาคม 2545 เนื่องจากมีวันหยุด สมาชิกสะดวกที่จะมาพบกันวันนี้

ครั้งที่ 4 วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ.2545

เวลา 09.50 – 11.30 น. จำนวน 8 คน

- ผู้ให้คำปรึกษา : สวัสดิ์คะ เมื่อครั้งที่แล้วเราได้พูดกันถึงที่ทุกคนจะไปทำของตัวเอง เป็นอย่างไรกันบ้าง
- หรั๊ด : รถไปส่งศาลากลางเก่า ผิดที่ เลยไม่ได้ส่งค่าเช่า
- ผง : เรื่องอะไร
- หรั๊ด : ก็ไปกับป้าง ถึงท่ารถสิงห์แล้วจะไปต่อที่ศาลากลาง ไปหาประชาสงเคราะห์จังหวัด ให้เขาช่วยเรื่องคนชรา แต่รถขาดังไปส่งผิดที่ เลยโวยวายไม่ได้จ่ายเงินเขา
- บง : รู้สึกโกรธที่เขาทำอย่างนี้กับป้างหรั๊ด เรบอกคนขับรถแล้วว่าป้าไม่เคยมา เขาไปส่งที่ แต่ป้าก็เก่งที่ผิดที่แล้ว ไม่จ่ายเงิน ก็ดีแล้วไม่เป็นไร แล้วก็เลิกกันไป
- อ๊ว : แล้วได้เรื่องราวไหม
- หรั๊ด : เขาให้ทำเรื่องไว้ แต่ต้องเข้าคิวกัน เขาจะส่งจดหมายไปบอกที่บ้าน เคยไปทำมาแล้วครั้ง นานแล้ว ตอนลูกชายป่วยมากๆ เขาให้มา 2,000 บาท แล้วไม่ให้อีกเลย
- เงิน : ตอนนี้ก็ต้องรอไปก่อน คงไม่นาน เขารู้ว่าเราเดือดร้อน
- หรั๊ด : วันนี้ก่อนจะมา ยังต้องไปขึ้นกอไผ่ รับจ้างตัดไม้ไผ่ลำละ 15 บาท แล้วไปซื้อขนมไว้ให้ลูก กลัวเขาอด
- หรั๊ด : ขนะพูดร้องไห้
- หนม : เป็นอย่างนี้บ่อยไหม
- หรั๊ด : ก็ทุกวัน เรากลับเขาด เราอดไม่เป็นไร มีอะไรให้ลูกกินก่อน เหลือแล้วเราถึงกิน ได้กินบ้างไม่ได้กินบ้าง ถึงได้ผอม
- ผู้ให้คำปรึกษา : ป้าเป็นแม่ที่เสียสละ ดูแลลูกเป็นอย่างดี
- หรั๊ด : ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร จะเอาไปไว้ที่ไหน เราเป็นแม่ก็ทำไม่ได้ ก็ต้องดูแลเขาต่อไป
- เงิน : กลับไปคราวที่แล้ว ไปติดต่อโรงเรียน โรงเรียนเขาปิด กระดาษมีคนมารับประจำ เขายังไม่มีให้ เลยไปติดต่อร้านรับซื้อของเก่าได้มา พับแล้วขายได้ร้อยละ 6 บาท
- บง : ก็ยังดี อยู่กับบ้าน งานไม่หนัก

- พัน : ฉันก็สนใจ เคยพับถุงมาแล้ว แต่ตอนนี้ทำไม่ได้ งานบ้านมีมาก ลูกชายมาปวดหลัง ปวดตามแขน ไม่ทำอะไร เราต้องทำแทน ต้องดูแล
- ผง : ก็เป็นงานของเรา ป้าไม่คิดอะไร เรามีรายได้จากลูกแล้ว
- บง : ลูกชายมาโรงพยาบาลด้วยเมื่อวานนี้ ขากลับเจอส้มไก่พลาสติก จะขอซื้อเขากลับบ้าน อยู่หน้าโรงพยาบาล เลียบอกเขาว່ารถเมล์ซื้อไปเขาไม่ให้เอาขึ้นรถเลยเชื่อ ไม่ได้ซื้อไป อยู่บ้านมีของกิน แจกคนอื่นหมด มาม่าเป็นถัง ต้มแจกเพื่อนๆ เราต้องเตรียมไว้ให้เขาเลย มีอาการขึ้นมานอนไม่หลับ คอร้อนว้ออะไรไม่ได้เลย เดินทั้งคืน
- ผู้ให้คำปรึกษา : มีผลกระทบกับป้าอย่างไรบ้าง
- บง : เราทุกข์กว่าลูก เขามีอาการ เราก็ไม่คลายทุกข์
- พัน : ปรับทุกข์กับคนอื่นบ้าง บางทีก็กับลูกนั่นแหละ
- บง : เขาไม่รู้เรื่อง ไม่รับรู้ จะใช้ จะกิน จะแจกเพื่อนอย่างเดียว บางทีสูบบุหรี่ทั้งคืน เราเครียด ต้องอดทนทำใจ หมอเคยบอกกับป้าว่า โรคนี้ไม่หาย แต่กินยาควบคุมได้ คิดแล้วก็คลายไปได้บ้าง
- อ้าว : พี่สาวมีตาข้าง มึนหัว บางทีก็ตาขวาง ก็ต้องทำใจ พอเป็นมากๆ เขาก็กัดเรา มีแผลเป็นที่แขน เพราะโดนกัด
- ขณะเล่าเรื่อง ร้องไห้
- หรรด์ : ลูกชายไม่ทำร้ายคนอื่น แต่ด้านเขา เคยแทงตัวเอง
- หนม : อาการจะคล้ายๆ กัน ยังไงต้องให้กินยาควบคุมอาการให้ได้
- หรรด์ : ไปหาผู้ใหญ่บ้านมาแล้ว เขาทำเรื่องไว้ เรียงชื่อไว้แล้ว บอกว่าคนชราในหมู่บ้านมีมาก ต้องคว่างบมีเท่าไร ถ้าได้เขาจะบอก เราก็ไม่มี แต่ต้องรอไปก่อน เสื้อผ้าที่ใส่นี้ เขาก็ให้มาทั้งนั้น ใส่ได้ไม่เลือก
- หนม : คงต้องรอไปก่อนเรื่องการช่วยเหลือ
- ผง : เรื่องคนพิการ ลูกที่เคยเล่าให้ฟังเรื่องเขาจะได้รถ เขามาถามว่าจะให้เด็กไปรับเองไหม ก็มองว่ายุ่งยาก ถ้าเขาเอามาให้ได้ก็ให้เขาเอามาให้เอง มีคนบอกว่าให้เรายกให้หลวง เรามีลูกคนเดียว อย่างไรก็ตามก็ไม่ได้ เลี้ยงเองได้ เวลาเรากลับมาบ้านตอนเย็น เขาคลานมารับเรา ยิ้ม กอดคอ กลางวันเขาอยู่กับปู่ย่า ตอนเกิดเราเสียใจมากแล้ว เราจะไม่ให้ใครดูแล เราดูแลเองดีกว่า
- อ้าว : เวลาแฟนพี่ผง มีอาการทำอะไร ลูกก็ลูก
- ผง : เวลาเขาคลุ่มคลั่ง ต้องไม่เถียง หนีไปก่อน หยิบมีดมา พ่อแม่เขาก็อยู่ไม่ได้ มีเราคนเดียวที่พูดกับเขาได้รู้เรื่อง เขาไม่ทำอะไรเรา เราก็ดูดีๆ ให้เขาเก็บมีด

- พัน : ลูกชายไม่ชอบพระ เห็นแล้วจะฆ่าพระ ไม่รู้นิสัยเป็นอย่างไร ป้าว่าไม่ดี สิบ
บุหรีตลอด จะรู้เลยว่ากำลังเครียด
- บง : เขาไม่หลับ ก็ไม่ได้นอนหลับ ทั้งกันบุหรี กลัวไฟไหม้ ต้องคอยดูเขา กับข้าว
ไม่ถูกใจไม่กิน ถามว่าตั้งแต่เมื่อไร เขาจะบอกว่ากับข้าว 3 พันปี กินกันตาย
- ผู้ให้คำปรึกษา : รู้สึกอย่างไรบ้างที่ลูกพูดอย่างนี้
- บง : ก็เสียใจ เราก็พยายามหาของดีๆ มาให้เขา (ร้องไห้) แต่เขาก็ป่วย เราถือสาไม่
ได้ แต่เราก็สะท้อนใจ ก้ออดทน เขาเป็นลูก
- เงิน : พี่สาวอ้าวไปทำงานแล้วเป็นอย่างไรบ้าง
- อ้าว : ไปทำงานได้ดี ออกจากบ้านแต่เช้า เตรียมตัวดี วันนี้เป็นวันแรก กินยาควบคุม
ไว้ คงไม่ตาค้าง
- เงิน : ถ้ามีตาค้าง จะไม่ทำอะไร เดินดูเข้า
- ผู้ให้คำปรึกษา : เรื่องตาค้างเกิดจากฤทธิ์ของยาที่ใช้รักษาคนไข้ ถ้ามาพบหมอให้บอกกับหมอ
เพื่อที่หมอจะได้ปรับยาให้เหมาะสมกับคนไข้ ไม่ให้เกิดอาการตาค้างอีก
- อ้าว : หมอเปลี่ยนยาไปแล้วจะมีตาค้างทุกที เคี้ยวคงต้องบอกหมอใหม่
- หรรด์ : หลานชายอยากมีบ้านเหมือนคนอื่นเขา อยากให้ปู่กระเบื้องสวยๆ เรียบอกกับ
หลานว่าไม่มีเงิน จะกินยังไม่ค่อยจะมี บางวันไม่มีเงินจะให้หลานไปโรงเรียน
หลานก็ไม่ว่า ลูกสาวเรียนปี 3 ไม่จบ ท้องก่อน คลอดลูกออกมา ไม่มีนมให้กิน
ต้องมาขอโรงพยาบาลตลอด ลูกต้องไปซ่อมที่ตกไว้ เราก็ต้องเลี้ยงหลาน เป็น
ยายก็ต้องรับผิดชอบ เข้าถีบจักรยานไปหาหลาน ไปช่วยดูบ้านย่าเขาเลี้ยงเป็ด
เขาไม่มีเวลามาช่วยเลี้ยง เงินไม่มี เราส่งสารหลานก็คืนรนช่วยเขา
- ทอง : บอกกับหลานซิว่าคนที่แหย่กว่าเราก็มี อย่าไปมองคนที่ดีกว่าจะได้มีมานะอด
ทน เมื่อก่อนเคยอยู่กระท่อมเล็กไม่อาย จนลูกโตรับจ้างได้เงินมา ถึงมีบ้านดีๆ
อยู่เราต้องไม่ทอดทิ้ง ทำทุกอย่างที่ทำได้
- หนม : ไข่แก่แล้วยังต้องตื่นเที่ยงคืน ไปซื้อผักจากตลาดสิงห์ มานั่งขายตามตลาดนัด
บางวันไม่ได้นอน
- ผง : เหมือนกัน ขายผักบางวันก็ไปขายที่เดียวกัน เราทำได้ก็ทำไป ทำจนสุดความ
สามารถ เราก็ภูมิใจของเรา ดูแลลูกจนสุดความสามารถ
- เงิน : วันนี้อยากฝึกทำกระเป๋ที่ป้าทองบอกไว้ ไม่รู้ว่าจะว่างสอนไหม
- ทอง : ได้ แต่ต้องมีอุปกรณ์ วันนี้เตรียมมาแต่ตัวอย่างให้ดู ถ้าสนใจหลังเลิกคุยกัน
แล้วก็ลองมาดูกัน

ผู้ให้คำปรึกษา : สรุป จากพูดคุยกันในวันนี้ สมาชิกทุกคนบอกว่าสบายใจขึ้น ได้มีโอกาสพูดคุยกัน รู้สึกเป็นกันเอง มีการนัดหมายที่จะพบกันนอกกลุ่ม บอกคนเลือกที่จะกลับบ้านด้วยกัน

นัดครั้งต่อไป 8 มีนาคม 2545

ครั้งที่ 5 วันที่ 8 มีนาคม พ.ศ.2545

เวลา 09.30 – 12.00 น. จำนวน 8 คน

ป้าบง ป้าทอง มารอคนอื่นๆ แต่เช้า

เมื่อเข้ากลุ่มพร้อมกัน ป้าหรั๊ดมีสีหน้าไม่สบายใจ เริ่มร้องไห้ ผู้ให้คำปรึกษายังไม่ได้กล่าว
ทักทาย ป้าหรั๊ดพูดก่อนทุกคน

หรั๊ด : นมหลาน สังคมสงเคราะห์จะไม่ให้อีก ลูกสาวต้องเรียนให้จบ จะเอาที่ไหนให้
หลานกิน

ผู้ให้คำปรึกษา : ป้ากังวลใจเรื่องนมหลาน

หรั๊ด : ไม่มีใครช่วยเหลือ

หนม : ให้เขาเลี้ยงกันเอง เราไม่ต้องทุกซั่วน

หรั๊ด : เราคงไม่ได้ที่จะดูแล ถ้าไม่มีใครช่วยเหลือจะเลี้ยงหลานด้วยน้ำข้าว ใส่มก
น้ำตาล เคยเลี้ยงมาบ้างแล้ว

พัน : ถ้าทำอย่างนั้น เด็กจะไม่แข็งแรง เป็นหรั๊ด ไม่มีภูมิคุ้มกัน

อ๊ว : เราต้องระวังเขาไม่ให้เป็นหรั๊ด

หรั๊ด : เป็นอยู่เรื่อย ย่าเขาสูบบุหรี่ ใครอยู่ใกล้หลาน เราบอกเขาไม่เชื่อ

ผง : เราก็บอกว่าหมอแนะนำมา หลานจะได้หายเป็นหรั๊ด ถ้ารักหลานเขาก็จะทำ
ตาม

เงิน : ลูกได้เรียนบ้างไหม

หรั๊ด : ลูกสาวติดอีกวิชา ครูให้ไปสอบแค่ให้จบ ลูกเขยก็กำลังเรียน จะจบอีกปีนึง ถ้า
เขาไม่ให้ลูกเรียนต่อ จะให้เขาเลิกกัน

ทอง : ลูกคนอื่นๆ มีมาช่วยไหม

หรั๊ด : ลูกชายช่วยมาแล้ว ตอนนี้อยู่ไม่ได้ เขาเคยช่วยใช้หนี้ธนาคาร ย้ายธนาคารมา
เป็น ธกส. ให้พักหนี้ ให้กู้เงินมาทุน

อ๊ว : อย่าท้อแท้

หรั๊ด : ไม่ท้อแท้ แต่คิดมาก ปัญหาเยอะ จะหน้าฝนที่กล้วยฝนตก หลังคารั่ว

ทอง : หลังคารั่ว รั่วขนาดไหน

หรั๊ด : เป็นรู

บง : สงสัยว่าไม่มีใครช่วย โดยเฉพาะผู้ใหญ่บ้าน ไปพูดจากับเขาอย่างไร

หรั๊ด : บอกเขาว่าเดือดร้อน ให้เขาช่วย เขาช่วยแต่คนอื่น กับเราเขาไม่ช่วย

- บง : คราวนี้กลับไปพูดใหม่ พูดกับเราดีๆ ให้เขาเห็นว่าเราเดือนร้อนจริง
- หรัด : ตอนนี้มีคนมาจ้างทำลูกเป้ง ลูกละ 1 บาท 1,000 ลูก ก็ทยอยทำให้เขา
- หนม : แต่ถูกตำรวจจับ ไม่ใช่หรือ ถ้าตำรวจรู้
- หรัด : เคยทำ เคยถูกปรับมาแล้ว แต่ตอนนี้ไม่มีเงิน ก็พอได้บ้าง คิดว่าทำครบ 1,000 ลูก ก็จะเลิกไม่ทำอีก
- อัว : ผิดกฎหมาย ถ้าได้เงิน ถูกจับก็ไม่คุ้มกัน
- ทอง : อันตราย เลิกดีกว่า
- เงิน : เลิกทำซะ ทุกคนเป็นห่วง
- หรัด : ถ้าได้ครบก็หยุด ตอนนี้มีคนจ้างไปทำอะไรก็ไป
- บง : เราเป็นหัวหน้าครอบครัว เราจะทำอะไรผิดกฎหมาย ไม่ควรทำ
- หรัด : ลูกเขยมาอยู่ด้วย เพราะหลานเป็นหรัด ไม่หาย
- อัว : แนะนำให้ใส่เสื้อผ้าหนาๆ ไม่ให้โดนคว้นบุหรี เดี่ยวเป็นภูมิแพ้ย
- หรัด : เรื่องลูกเป้ง ไม่ได้ทำมานาน คิดว่าไม่เป็นไร แค่ครั้งเดียว
- พัน : แล้วทุกวันนี้ทำอะไรที่ไม่ผิดกฎหมายได้
- หรัด : รับจ้างทั่วไป และทำโครงงอบ แต่ตอนนี้มาเลี้ยงหลาน ทำอะไรไม่ได้ ไม่มีใครส่งเสีย
- บง : ให้ลูกไปเรียนศึกษาผู้ใหญ่ก่อน เราต้องพยายามช่วยตัวเราก่อน ไม่ใช่ให้หลวงช่วยตลอด
- หรัด : ต้องปรึกษาลูกกับลูกเขยก่อนว่าจะทำอะไร ตัวฉันเองก็แย่นั่งร้องไห้เรื่อย หลานไม่ยอมอยู่บ้าน ไม่ช่วยงานอะไร
- บง : ไม่น่าให้ห่างบ้าน
- ผง : ไม่ควรให้ห่างบ้าน ไม่รู้ไปทำอะไร เราไม่เห็นเขา
- หรัด : ให้ไปอยู่กับน้ำที่กรุงเทพ พี่สาวเขาอยู่กรุงเทพ รับจ้างก่อสร้าง แต่หลานไปไม่ได้ทำอะไร
- ผู้ให้คำปรึกษา : แล้วขณะนี้ อะไรที่ป้าหรัดหนักใจที่สุด
- หรัด : สังกะสีหลังคาบ้านผุ มีรูรั่วเยอะ
- เงิน : ฝนตกทำอย่างไร
- หรัด : เตรียมที่รองน้ำ ต้องวางทั่วบ้านเลย ถ้ามีสังกะสี เอาไปสอดได้
- อัว : ต้องใช้เยอะไหม สังกะสี
- หรัด : เป็นหาบ เป็น 1,000 บาท ยังไม่มีเงิน
- ทอง : ฝนตกก็ย้ายไปอยู่ตรงไม้รั้วก่อน ที่รั้วก็เอาอะไรรองไปก่อน

- หรั็ด : เรื่องนมหลาน ถ้าเขาไม่ให้ก็ทำอะไร
 บง : อายุ 3 เดือนแล้วเริ่มซุกกล้วยให้กินได้แล้ว จะได้อยู่ท้อง ลดนมลงไม่ได้
 เงิน : ให้ญาติทางโน้นช่วยกัน
 บง : พ่อแม่ทางโน้นไม่รับผิดชอบ มาโปะให้ป้าหรั็ดรับผิดชอบอย่างเดียว
 พัน : ต้องบอกเขาไปว่าเรื่องลูกเราไม่เกี่ยว เราเลี้ยงให้อย่างเดียว ให้ทางโน้นเขาดูแล
 ลูกเขา เขาจะทำวิธีไหนก็ได้ แต่ต้องไปหามมมาให้เรา ไม่ใช่เราหาให้หมดทุก
 อย่าง เป็นภาระเราทุกอย่าง เรา 60 กว่าแล้วไม่ไหวแล้ว
 หรั็ด : ที่เลี้ยงนี้เพราะสงสารเด็ก
 ผง : ต้องให้เขาหารายได้เสริมมาก่อน
 หนม : เรื่องนม เคยมีประสบการณ์ว่า เวลาจะออกไปไหนให้ข เข็มมนใส่ขวดไว้ ใส่
 ตูยยื่น เอาไว้กิน ไม่บูด จะลดนมผงลงไปได้เยอะ
 หรั็ด : จะลองให้แม่เขาทำดู เวลาแม่เขาไปเรียน
 บง : ถ้าจะเอาหลานเขาไว้เลี้ยง ต้องบอกเขารำบาก ลูกเขาเราต้องให้เขาเลี้ยงตัว
 เอง
 หรั็ด : ตอนนี้เปลืองค่าน้ำ ค่าไฟ ให้เขาไปอยู่บ้านเขาก่อน
 อีว : ใช้หยดเอา เปิดนิดเดียว
 หนม : ต้องให้ช่วยกันประหยัด
 พัน : เราต้องใจแข็ง เรื่องค่าใช้จ่าย ต้องให้ลูกช่วยเหลือตนเองบ้าง
 ผง : ถ้าทางย่าเขาอยากเลี้ยงหลานบ้าง ก็ให้เขาเอาไป
 ทอง : เราต้องไม่แบกรับภาระคนเดียว ไม่มีเงินทองพอ ให้ทุกคนช่วยกัน
 เงิน : เราทำงานไม่ได้ ไหนจะต้องดูแลคนประสาทไม่ดีอีก
 หรั็ด : จะลองกลับไปพูดกับลูกดูก่อน ว่าเขาจะช่วยเราได้ไหม
 ทอง : วันก่อนลองไปหัดसानกระเป๋าให้ป้าเงิน ป้าเงินทำได้แต่ยังไม่เสร็จ
 หัน : ฉันลองหัดसानบ้าง จะนำไปเผยแพร่ให้กับกลุ่มแม่บ้านบ้าง
 ทอง : ถ้าใครสนใจก็หัดจากกลุ่มนี้ เดี่ยวจะบอกให้
 ผู้ให้คำปรึกษา : วันนี้เราคุยถึงเรื่องทางป้าหรั็ดเสียเป็นส่วนใหญ่

สมาชิกทุกคนเห็นว่าป้าหรั็ดมีความทุกข์มา กังวลใจหลายเรื่อง จึงเต็มใจที่จะช่วย
 เหลือ ให้ป้าหรั็ดได้พูดคุยเรื่องราวของตนเอง

นัดครั้งต่อไป 12 มีนาคม 2545

ครั้งที่ 6 วันที่ 12 มีนาคม พ.ศ.2545

เวลา 09.30 – 12.00 น. จำนวน 8 คน

ป้าง ป้าทอง และป้าเงินมารอคนอื่นๆ แต่เช้า สอนทำกระเป๋าสานกัน พอเข้ากลุ่ม
พร้อมกัน ป้าทองเริ่มต้นการสนทนาก่อนคนอื่น

- ทอง : ดีใจที่เห็นป้าเงิน สนใจจะทำกระเป๋าสาน จะมีรายได้ขึ้นมาบ้าง
- เงิน : เห็นว่าเป็นงานอยู่กับบ้าน ไม่หนัก ไม่ค่อยมีแรง
- ทอง : จะเล่าให้ฟัง ไม่อาย อยู่บ้านหากินเลี้ยงคนในบ้านทุกบ้าน ทำทุกอย่าง คนเขา
เรียกรว่าไอ้ทิด
- พัน : ไม่ต้องไปทุกข์มาก ให้ทุกคนเขาช่วยเหลือตัวเองกันบ้าง เราเกี่ยวข้องให้น้อยที่
สุด ถ้าอย่างนั้นทุกคนในบ้านต้องมาลงที่เรา แบบภาระคนเดียว
- หรัศ : มันทุกข์อยู่ลึกๆ กลัวว่าลูกเขยเขามาอยู่ด้วย กินกับเรา เราไม่มีรายได้มากมาย
เราต้องดูแลคนไม่ดีด้วย (ลูกชายที่ป่วยเป็นโรคจิต)
- ผง : เราต้องแก้ไขว่า เราใจแข็ง ให้ลูกๆ เขาคิดกันเองว่าจะทำอะไร
- พัน : ขอความเห็นจากทุกคนว่าจริงไหม ที่เรามีเงินเราต้องเก็บไว้ให้คนที่ เป็นโรค
จิต ลูกๆ เราต้องใจ เรบอกลูกว่าไม่ต้องมาว่าอะไร ถ้าว่ารามากๆ เราจะ
ไม่อยู่ จะไม่พูดเล่น พูดล้อกับลูกเลย
- หรัศ : ทำอย่างนั้นได้ก็ดี
- พัน : มีลูกสาว 2 คน ต้องหมั้น แต่ง ไม่ให้ลูกสาวตามผู้ชายไป ต้องเชื่อเรา อายเขา
ไม่ต้องตามสามี ให้เงินเขาไปถ้ามีปัญหา ต้องลูกเราตามไป สามีเขาคำว่า
ให้ เราก็อายเขา
- บง : ใจแข็ง ใจเด็ดดี อยู่ได้
- อ้าว : ก็คิดเหมือนกับป้าพัน จึงไม่ตามสามี
- พัน : เดี่ยวพอเขาเดือดร้อน ก็กลับมาหาเรา อยู่เฉยๆ สบายกว่า เราต้องเข้มแข็ง เพื่อ
คนอื่นๆ
- ผง : เราต้องเข้มแข็ง ถ้าเราอ่อนแอ หมดเลย เหมือนนกปีกหัก
- เงิน : ลองพับถุงกระดาษได้ 600 ลูก ไปขายได้ร้อยละ 6 บาท (ขณะพูดสีหน้ายิ้ม)
- พัน : ถ้ามีมากๆ ไปขายที่ตรงทางรถออก ทำรถสิงห์บุรี มีที่วางขาย
- เงิน : มีอยู่ ยังไม่พอขาย ถ้ามีมากๆ จะลองไปดู
- อ้าว : พี่สาวไปทำงานได้ 3 วัน ทำแล้วตาแดง เขาอยากทำงาน แต่ทำไม่ได้

- ผง, บง, พัน : เป็นเหมือนๆ กัน
- อิว : พี่สาวเขาอายุคนอื่น ทำไม่ได้ที่โรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ เสียขายมากเกินไป กลับมาเอายาใส่แคปซูลเหมือนเดิม
- เงิน : เป็นอยู่นานไหม ดา ค้างนี้นะ
- อิว : เป็นอยู่แป๊บหนึ่ง แล้วหาย เจ้าของก็อยากให้เรา แต่พี่สาวเขาไม่ทำ เขาอายุ
- บง : จะไม่หายขาด เขาจะเป็นอยู่อย่างนี้ ไม่ควรให้ไปอยู่กับคนมากๆ ให้อยู่บ้าน ดีแล้ว
- หนม : ลูกชายมารับยาที่โรงพยาบาล กลับไปบ้านฟันตันมะเดื่อ โมโหจะกลับบ้าน เมีย ขอรถมอเตอร์ไซด์ ไม่ให้ คำนะแม่ใหญ่เลย เราเลยต้องให้คาร์ลไป ร้าคาญ เดี่ยวเขาโมโหแล้วเขาคำนะเราใหญ่
- พัน : ลูกเขามีอาการจะเปิด-ปิดไฟตลอด ไม่ได้นอนเลย เขาก็ต้องคอยดูเขา
- อิว : พี่สาวเขาบอกว่าเวลาทำงาน ดา ค้างแล้วเพื่อนๆ ชอบล้อเลียนเขา เขาอายุ
- บง : ลูกต้องเก็บกด ถูกคนอื่นเขา “บ้า” เขาก็ไม่อยากให้ใครมายุ่ง
- อิว : แต่เขาทำงานคนเดียว เขาทำได้ดี ทำได้นานๆ ด้วย
- หนม : เขาจะทำงานพิถีพิถันไม่ได้
- ทอง : เขาไม่ค่อยคุยกับใคร ใครมาจะหนีเข้าห้องเลย
- เงิน : ที่บ้านก็จะกินถั่วนอน จนไฟไหม้บ้าน ยังไม่ลุกเลย
- บง : ฉันทว่า เราต้องตัดสินใจเลยว่าคนป่วยโรคจิตนี้ต้องไม่ให้ทำงานเลย ดีที่สุด เพราะอาการเขาไม่หายขาด เราต้องทำใจ
- : เราต้องเก็บเงินไว้ให้เขา ตอนเราตาย เขาจะได้อยู่ได้
- ทอง : คิดเหมือนกัน แต่เราไม่มีเงินเก็บหรอก ตอนนี้เขาช่วยทำงานได้ก็ต้องให้ช่วย อย่างน้อยให้เขาเลี้ยงตัวเองได้
- อิว : เหมือนกัน เห็นเขาเอายาใส่แคปซูลได้ ก็ให้ทำ มีเงินใช้เอง เราก็ทำอย่างอื่น
- หรัค : เราไม่มีเก็บเรื่องเงิน แต่ถ้าเราตายก่อนก็แล้วแต่กรรมของเขา
- ผู้ให้คำปรึกษา : ทุกคนห่วงใยถึงผู้ป่วยว่าต่อไปจะอยู่อย่างไร ซึ่งทุกวันนี้ทุกคนได้พยายามดูแล อย่างดีที่สุดแล้ว ยังเป็นเรื่องของอนาคต เรามาคูยถึงว่าตอนนี้เราจะทำอย่างไร กับตัวเราและผู้ป่วยกันดี
- บง : ลูกชอบแจกของเพื่อน บางทีเพื่อนก็ดี แต่บางคนเอาเปรียบไม่ต้องเปลืองอะไร เลย มากินอย่างเดียว ลูกเรานี้ใจกับคนอื่น ไม่ค่อยห่วง คนอื่นคงดี ดูแลเขา ได้ ถ้าไม่มีเรา
- พัน : บางครั้งเคยคิดมาก อยากตายก่อนลูก

- บง : เคยพูดให้ผู้ป่วยได้ยินไหม
- พัน : คนที่ป่วยเขาไม่ยอมให้เราพูดอย่างนั้น ตอนนี้มีอยู่วันหนึ่งคิดอยากตาย อยากให้ลูกๆ นึกถึงเราบ้าง เราอยู่เขาไม่รู้ว่าเราดูแลเขาได้อย่างไร ทำทุกอย่างเพื่อทุกคนในบ้าน ถ้าไม่มีเรา ลูกเขาจะอยู่กันได้อย่างไร
- บง : แต่ฉันอยากให้ลูกตายก่อนฉัน ถ้าเราตายก่อนคิดว่าลูกคงลำบาก ต้องไปอยู่กับคนอื่น ๆ อย่างไม่ดีเท่าอยู่กับแม่
- ผู้ให้คำปรึกษา : ฟังจากป้าๆ เถามา ป้ายังมีคุณค่ากับลูกๆ บางครั้งคนที่ป่วยโรคจิต เขาจะมีความคิดที่ผิดปกติ ไม่อยู่ในโลกของความเป็นจริง ที่ด่าว่าป้ามา บางส่วนเป็นอาการของเมา เขากำลังไม่สบาย
- ผง : จริงเลย ของฉันแม่แต่แม่เขาเอง เขายังเอามีดมาไล่ฟันเลย
- เงิน : บ้านตัวเองยังเผาหมดเลย
- อ๊ว : หนูก็โดนกัดจนมีแผลเป็น ทั้งๆ ที่กำลังจะพาไปหาหมอ
- พัน : ฟังคนอื่นๆ แล้วก็ทุกข์เหมือนกัน ถ้าอย่างนั้นก็ต้องอยู่ไปก่อนอย่างที่บอก เขาป่วยถือสาไม่ได้ เราต้องยอมรับ อันนี้เป็นเรื่องจริงที่เราต้องเจอทุกวัน ลูกที่ดีๆ ก็มี เขายังต้องการเราอยู่
- สมาชิกทุกคนเห็นด้วย คนที่นั่งอยู่ข้างๆ จับมือกัน
- หรรด์ : วันนี้ป้าจะกลับไปคุยกับลูกสาว ลูกเขย ถึงเรื่องค่าใช้จ่าย ให้เขาช่วยหามาจ่ายบ้าง หรือให้เขาดูแลตัวเองกัน ป้าจะได้มีภาระน้อยลง

นัดครั้งต่อไป 18 มีนาคม 2545

ครั้งที่ 7 วันที่ 18 มีนาคม พ.ศ.2545

เวลา 09.00 – 12.00 น. จำนวน 8 คน

ป้าบง ป้าหรั๊ด ป้าทอง มารอก่อน เมื่อเข้ากลุ่มพร้อมทุกคน ป้าเงินมีสีหน้าแจ่มใส
พูดก่อนคนอื่นๆ

- เงิน : ดีใจมาก ขายถุงกระดาษได้หมด ไม่พอขาย ทำกระเป๋าสานได้
- ผง : เราก็ดีใจเหมือนกัน ลูกจะได้รับวันที่ 25 มีนาคนี้ โรงพยาบาลจะไปปรับมาให้
เราไม่ต้องไปเอง
- หรั๊ด : เรื่องที่ไปทำไว้ที่สังคมสงเคราะห์จังหวัดยังไม่ได้รับคำตอบ คงต้องรอไปก่อน
- พัน : คราวที่แล้วที่ว่าจะไปคุยกับลูก ได้คุยไหม
- หรั๊ด : ได้คุยเรื่องคุณน้าแม่
- อ้าว : นมยังไหลไหม
- หรั๊ด : ยังดูอยู่นมแม่ยังไหลดี
- ทอง : เรื่องที่น่าทุกข์อยู่ เงินค่าใช้จ่ายล่ะ
- หรั๊ด : ช่วยกันดูลูก-หลาน ให้คนข้างบ้านช่วยสอนหลานเรื่องใช้น้ำ ช่วยประหยัด เรา
บอกลูกให้ช่วยกัน ก็ดีขึ้น สบายขึ้น แต่ลูกที่ป่วยเมื่อคืนหงุดหงิด ด่าคนข้าง
บ้าน บอกลูกสาว-ลูกเขยให้ช่วยกันซื้อของกิน ของใช้ มาอยู่ได้แต่ต้องช่วยกัน
สบายใจขึ้นที่ได้บอกเขาไปแล้ว
- หนม : เราก็อ้วลูก ไม่รู้ไปอยู่กับเมียเป็นอย่างไร ไม่มีรถใช้ เขาว่าเรา แต่เราก็อ้วหัวง
เขาไม่ได้
- ผง : เมื่อเข้าไปสงขา (ผู้ป่วย) ที่นาคก่อนมาที่นี่ ให้ไปเฝ้าน้ำที่นา ไม่รู้จะทำได้
หรือเปล่า
- หนม : เขาชอบว่าเราเรื้อย เราก็น้อยใจ เราเป็นแม่ ไม่มีอะไรดีเลย
- ผู้ให้คำปรึกษา : จากที่ฟังของทุกคนมา จะถูกผู้ป่วยว่าบ้าง ทำร้ายบ้าง ทำให้ทุกคนน้อยใจ ไม่
สบายใจ เป็นทุกข์ เรามาช่วยคิดกันดีไหมว่าทำอะไร เวลาเหตุการณ์แบบนี้
อีก
- หรั๊ด : เราเจียบชะ เดี่ยวเขาก็เจียบ
- บง : เราต้องให้อภัย
- ผง : ทำใจ เจียบไป ดีแล้วค่อยพูดกัน
- พัน : เดินหนี

- ทอง : เดินหนีเหมือนกัน อยู่ด้วยแล้วเป็นใหญ่เลย
- เงิน : เดินหนี แรงเราไม่ค่อยมี สู้ไม่ไหว
- อิว : อยู่เฉยๆ ไม่เคยเดินหนี
- บง : เราจะถอนหายใจไม่ได้ เดินหนีไม่ได้ มีท่าทีไม่ได้ เขาว่าเราจนเราทอดย เราต้องอภัยตามคนทำบุญ โกรธไม่ได้ เขาแยกแยะไม่ได้ เราจะทำให้ใจมีความสุข เราต้องคิดว่าเขาถูกเขา ถือคณเฑาะฐไชรา
- หนม : รบเร้าให้ขายที่ อย่างไรเราก็ไม่ขาย
- บง : บอกเขาไปเลยว่าไม่ขายเด็ดขาด แต่ถ้าไม่ให้ก็ขาย เราไม่มีความสุข
- หนม : เขาอยากได้รถ ไม่มีให้ มันอาละวาด ปวดหัว หนี้สินเยอะ
- ผู้ให้คำปรึกษา : ทำอย่างไรดีคะ
- พัน : ขายที่ใช้นี้ พอเหลือแบ่งให้ลูก เดียวที่ถูกยึด
- บง : ที่อยู่ที่ไหน
- หนม : ที่อยู่ที่ตลาด เขายึดไว้ ไปกู้ตามบ้าน ดัน 2 หมื่น ดอก 2 หมื่นกว่า
- บง : คิดต่อเอาที่ไปจำนอง ดอกเบี่ยถูกกว่า
- หนม : คิดว่าขายดีกว่า รกส. อายุเกิน 60 ปี กู้ไม่ได้ มีคนขอซื้อแต่เงินหาจะไม่พอ
- ผู้ให้คำปรึกษา : เงินที่กู้มา สามีกับลูกเอาไปใช้หมด ไม่เคยเอามาให้กับครอบครัว
- หนม : ดอกร้อยละ 2 หลายหมื่น เขามาให้โอนที่ให้เขา ไม่ยอมโอน จะขอถ่ายคืนที่เดียว
- บง : ถึงป้าเขาไม่มาติดต่อ เขาเสียเปรียบเรา เขาไม่มาทำสัญญาใหม่
- หนม : เราไม่โกง แต่เขาจะมายึดเราไม่ได้ เราไม่ได้ขายขาด ขายฝาก เราไม่ได้โอนให้เขา เราไม่ได้จำนอง ดอกเบี่ย ถูกคิดว่าทำงาน NMB คิดว่าจะส่งได้ แต่เงินไม่พอ เลยไม่ได้ส่ง เขาเร่งให้ไปไถ่
- บง : แถวบ้าน เขาเข้า รกส. ใช้นี้ ดอกเบี่ยถูกกว่า
- หนม : ฉันเอง เคยพูดกับลูก ลูกไม่เชื่อ ของฉันมากกว่าที่เอาเงินเข้ามา รอขายที่ก่อนแล้วให้ทีเดีย (ร้องไห้) ถ้าเป็นคนอื่นประสาทกินไปแล้ว ฉันไม่คิดอะไร เมื่อก่อนน้ำอาสบบัติไปหมด ฉันไม่ยอม จึงได้แบ่งกันหมดทุกคน แม้ไม่สบายรักษาแม่หมดแล้ว น้องสาวยังมาแบ่งที่จากฉันไปอีก ไม่ได้อะไรเลย มีพี่น้อง 5 คน เอาที่คนเดียวไม่ได้ ต้องแบ่งกัน จึงได้ทุกคนในพี่น้อง แต่ก่อนเป็นความกัน ขึ้นศาล ใครมีเงินมากก็ชนะ สุดท้ายบ้านฉันก็แพ้ ทุกคนก็ต้องมาหาฉันคนเดียว ฉันจัดการได้หมดทุกอย่าง
- หรัศ : มีลูกกี่คน

- หนม : 2 คน
- อ้าว : มีใครช่วยเหลือบ้าง
- หนม : ไม่มี สามีมีเมียน้อย ไม่มีใครส่งเสริมเราให้ดีขึ้น พอมีหนี้แล้วให้เราช่วย
- บง : ฟังดูแล้ว คนอื่นในบ้านมีบุญ แต่เรามีกรรม
- ผู้ให้คำปรึกษา : ทุกวันนี้ป้ายังทำงาน ขายผัก มีรายได้พอเลี้ยงครอบครัว อะไรทำให้ป้าไม่ท้อแท้
- หนม : นื่องๆ ได้ดีหมดทุกคน ลูกเขยบอกว่าแม่ทำงานเก่ง สู้มันไป ไม่ท้อแท้ เกิดมาแล้ว เราต้องสู้ เคยเลี้ยงน้อง เลี้ยงพ่อ ตั้งแต่อยู่โรงเรียน แม่ไม่ให้เรียนต่อ หุงข้าว เกี้ยวหญ้าให้ควาย ไม่เคยสบายเลย ใครทำอะไรกับเราก็ได้อย่างนั้น โดยเฉพาะสามีเรา ทำกรรมกับเราไว้มาก ก็ไม่สบายรับกรรม เราเลี้ยงน้องทุกคน แม่ทำงานเองไม่ได้ ทำเองทุกอย่าง ลำบากทุกอย่าง ยังไม่สบาย มีลูกสาว ทำให้ลูกสาวทุกอย่าง ออช่วยเขาไม่ได้
- ทอง : ลำบากจนชิน
- ผู้ให้คำปรึกษา : จนมาถึงตอนนี้ ป้าหนมรู้สึกอย่างไรบ้างกับสิ่งที่เกิดขึ้น
- หนม : ภูมิใจ ทำทุกอย่าง ใครว่าดีหรือไม่ดี ก็ไม่เป็นไร เคยเลี้ยงลูกของตำรวจพอโต 3 ขวบ ก็มาอาภลัก เลี้ยงเอาบุญ สามีเราให้ไปเอาเงินจากตำรวจ เขาจะเอาไว้ใช้เองเราก็ไม่ให้ความร่วมมือ สามีโกรธเรามาก ไปมีภรรยาใหม่ เราก็ขายผักกินทุกวัน ขายมาตั้งแต่ออกโรงเรียน ทุกวันนี้ไม่เดือดร้อน พอกินพอใช้ทุกวัน ลูกสาวเขาก็กินเงินของเขา
- บง : ช่วงนี้นั้นมีความสุขบ้าง ลูกดีขึ้น ตั้งใจว่าจะขอหัดสานตะกร้ากับป้าทองบ้าง
- ทอง : ได้ เต็มใจอยู่แล้ว
- บง : ของอ้าว ป้าเห็นว่ายังไม่ถึงงานทำ ป้าไปถามตำแหน่งเสมียนโรงงานน้ำปลาไว้ให้ เป็นคนที่ทำตอนกลางวัน หลังเลิกงานไปหาลูกได้ แต่ตอนนี้เขายังไม่มีตำแหน่งว่าง รอให้คนที่ทำอยู่นี้ เขาได้งานใหม่ เขาจะบอกมา คงจะไม่นาน
- พัน : ห้างที่อยู่ข้างตลาด ขาดคนที่เป็นบัญชี คิดเงิน แต่งานเล็กน้อย
- อ้าว : จะรับลูกไม่ทัน คงทำไม่ได้ ลูกอยู่อนุบาล ตอนนี้ 9 ขวบ ผู้ชายต้องรับกลับบ้านเอง
- ผง : คงต้องหาไปเรื่อยๆ
- เงิน : งานรับเลี้ยงเด็กอยู่กับบ้าน
- อ้าว : ไม่มีใครมาจ้าง
- บง : แต่เราต้องเตรียมหาอาชีพเสริมไว้บ้าง จะได้อยู่ได้

- ทอง : แต่เราต้องเตรียมหาอาชีพเสริมไว้บ้าง จะได้อยู่ได้
- ทอง : มีโรงขนมอยู่ที่การ้อง กำลังรับคนงาน เข้าชอยวัดการ้อง เป็นงานหมา กลุ่มละ 10 คน เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับกลุ่มว่าจะทำได้มากน้อยแค่ไหน รับอายุต่ำกว่า 35 ปี ปิดเทอมเขาจะรับเด็กนักเรียนก่อน
- อ้าว : ตอนนี้ต้องย้ายบ้าน เพราะเจ้าของเดิม เขาจะมาอยู่เอง ทุกวันนี้เช่าเขาอยู่ ก็ยังต้องย้ายบ้านเอง พี่สาวช่วยได้บ้าง ของไม่มาก
- พัน : ถ้าเรื่องย้ายบ้าน ฉันเคยย้ายมาแล้ว ยัง วุ่นวาย สามี่ไม่ช่วยอะไรเลย
- อ้าว : ไม่ลำบาก ของน้อย ย้ายไปไกลจากที่เดิม วันเดียวก็เสร็จ
- บง : แล้วสามี่ทำอะไรบ้าง
- พัน : สามี่ช่วยเหลือตนเองได้ แต่ลูกต้องดูแล 3 เวลาเลย ให้เงินลูกไปเขาใช้หมด ไม่นึกถึงอะไรเลย สามี่เพียงต้องกินเลย ถ้าไม่มีอะไรต้องให้เงินเขาไปกินกลางวัน
- บง : เรื่องเงินที่ให้ลูกไป เขาใช้หมด คิดว่าให้ทำบุญ จะได้สบายใจ
- ผู้ให้คำปรึกษา : พี่พันได้ดูแลลูก สามี่ทุกคนในครอบครัวเป็นอย่างดีตลอดมา ป้ารู้สึกอย่างไร
- พัน : ก็ทำไป กลัวเขาว่าดูแลไม่ดี ชีวิตใครๆ ก็เห็นว่าสบายกาย มีคนบอกว่าสบายใจ เขาไม่รู้ว่เราลำบากอยู่ ใส่บาตรแล้วต้องเตรียม เผ็ดไม่ได้ หวานไม่ได้ เราอยากกินเผ็ดต้องเก็บพริกไว้กินต่างหาก คนอื่นเขาไม่กินกัน เดี่ยวเขาเป็นคนจีน เขาต้องกินจืดๆ
- หรัด : เราไม่ได้กินไม่เป็นไร เราไม่อิ่มไม่เป็นไร เขาจะคิดอะไรหรือเปล่าไม่รู้ เราเก็บไว้เขากินหมดเลย เราก็กะใจ ไม่รู้ว่าคนอื่น ๆ เสร้าใจกันไหม
- บง : เป็นเราถูกลดกับคนโรคจิตทั้งวันทั้งคืน ไม่ได้พักเลย
- ผง : หานเวลาว่างบ้าง ดัดสันใจออกไปไหนบ้าง
- ทอง : คุยกับคนอื่นบ้าง
- พัน : ไม่มีเวลาว่างเลย (ร้องไห้)
- เงิน : เราหมกมุ่นเกินไป จึงเสร้าใจ
- ผู้ให้คำปรึกษา : เรื่องเสร้าใจ คงมีกันทุกคน แต่แตกต่างกันในเรื่องของความรู้สึกมากนักน้อย เราจะช่วยกันให้หายเสร้าใจได้อย่างไร
- บง : ไม่เคยคลายเลยตั้งแต่ลูกป่วย
- พัน : อยากอยู่กับลูกที่กรุงเทพสักพัก จะได้ไปรงใจบ้าง ลูกสาวไม่ให้ไป ไม่มีใครเลี้ยงหลาน รับภาระในบ้าน
- หรัด : เหมือนกัน หนีไปไหนไม่ได้

- อิว : คนอื่นๆ ยังมีโอกาสไปข้างนอกกันทุกคน อย่าง ป้าหนม พี่ผง ออกขายผัก ป้าบงไปตลาดทุกวัน ป้าทองไปทำงานกับคนอื่นนอกบ้าน ออกไปแล้วก็ไปรังไจกัน
- บง : แล้วออกมาคุยกับพวกเราแล้ว ป้าพันสบายใจขึ้นบ้างไหม
- พัน : ดี สบายใจขึ้น ได้ปรับทุกข์ ฉันมาแต่เช้า บ้านใกล้ อยากมาคุย สบายใจ กลางคืนบางคืนนอนไม่หลับ สามีเดินไปเดินมา สามีนั่งสมาธิ เรานอนไม่หลับเลย หูเราได้ยินทุกอย่าง ลูกไม่นอน เปิดไฟ ไม่ให้เข็ญได้ด้อย่างไร
- เงิน : เราก็คงคล้ายๆ กัน ชีวิต แต่เราก็ต้องรู้
- พัน : ออกไปหาหมอที่คลินิก ได้คุยบ้าง จะไปคุยกับใครนอกบ้านก็ต้องเอาหลานไปด้วย ไม่สะดวก ลูกให้วันละ 100 บาท แต่เราออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดในบ้าน
- อิว : มีใครให้เงินมาเป็นส่วนตัวบ้างไหม
- พัน : ไม่มี ลูกๆ จะถามว่าเงินหมดหรือยัง ถ้าหมดก็ถูกบ่น
- บง : เราก็สะท้อนใจเพราะคำพูดลูกๆ
- พัน : ไข่เขาพูดให้สะท้อนใจ (ร้องไห้) เราบอกเขาไม่ได้มาทางบุญคุณ ทุกวันนี้มาทางบุญคุณเรา เราเสียใจมาก ถึงร้องไห้
- บง : ขอให้ระบายออกมา คุยแล้วจะไม่สบายใจ คราวหลังมาแต่เช้าอีกนะ มาคุยกัน
- พัน : (ร้องไห้) เห็นคนข้างบ้านมาแล้วกราบพ่อ – แม่ เราเห็นแล้วอยากเห็นบ้าง ลูกๆ คนข้างบ้านเขาไม่เคยว่าแม่เลย แต่ลูกเราว่า แต่ลูกเราก็ไม่ได้พูดบ่อย เช่น บอกว่า เงินหมดแล้วหรือ เราก็ไม่สบายใจไปนาน เสียใจ ออดคิดไม่ได้ว่าลูกตาม
- ผง : เคยได้ประท้วงลูก ไม่รับเงินเขา ให้จ่ายเงินเองบ้างไหม
- พัน : ฉันเคยเดินออกจากบ้าน ไม่รับเงินของเขา ลูกตามไปบอกว่า แม่จะเอาตัวรอดคนเดียว ไข่ไหม ไปดูบ้าง เลยต้องกลับมาห่วงคนที่ป็นโรคจิต เต็มมีคนเลี้ยง แต่เราตัดไม่ได้ เงินไม่เอาของเขาไข่ เบิกเงินเก่ามาใช้ กินข้าวกับน้ำพริก ลูกก็ไปซื้อของกินมาให้ กลัวคนว่ากินข้าวไม่ได้
- ผู้ให้คำปรึกษา : ฟังจากที่ป้าพันเล่า ป้าเสียใจจากที่ถูกพูดกันป้าพันเรื่องเงิน ขณะที่ลูกพูด ป้าพันคิดว่าลูกสาวเป็นอย่างไร
- พัน : ลูกสาวคงอารมณ์ค้างหลายอย่าง ทั้งลูก สามี เตี้ย หลาน เขาจะว่ากระทบไปหมด
- บง : เราต้องเปิดรับลูกหลานให้มาก น้องฉันพูดว่าแก่แล้วอย่างอน ใจน้อยมาก พยศมากจะไม่มีควมหมาย

พัน : เคยคิดจะแยกบ้านออกไป ค้าขายเองได้ ไม่พึ่งใคร แต่ติดที่คนโรคจิต เรารด็นเองได้ ไม่พิการ ฉันอยู่ได้ ไม่ขอพึ่งใคร แต่ก็อยู่อย่างนี้มา 4 – 5 ปีแล้ว ตั้งแต่เด็กๆ แล้ว หลานไปไหนไปด้วย เราไม่มีอารมณ์เบิกบาน

บง : หาวลาอ่อนคลายบ้าง

สมาชิกคนอื่นๆ พยักหน้า เห็นด้วยกับบ้าง

พัน : พาหลานไปเที่ยว จะคุยกับใคร ก็มีแต่ซ้ำเติม เรื่องในครอบครัวเล่าให้ใครฟังไม่ได้ คนอื่นๆ นึกว่าลูกสาวหามาให้คนเดียว แต่ทางอื่นก็ส่งมาด้วยไม่มีใครเห็นเลย

สมาชิกกลุ่มทุกคนบอกว่า ทุกข์แต่ละคนมีต่างกันต้องแก้ไขกันไป เรื่องความลับไม่ต้องกลัวว่าจะไปเปิดเผย คุยกันแต่ในกลุ่ม ได้ปรับทุกข์ เล่าถึงความสุข สบายใจ พบหน้ากัน ก็เข้าใจกัน เป็นคนหัวอกเดียวกัน

ผู้ให้คำปรึกษาได้บอกกับสมาชิกว่าเราจะพบกันอีก 1 ครั้งซึ่งเป็นครั้งสุดท้าย

นัดครั้งต่อไป วันที่ 25 มีนาคม 2545

ครั้งที่ 8 วันที่ 25 มีนาคม 2545

เวลา 09.30 – 12.15 น. จำนวน 8 คน

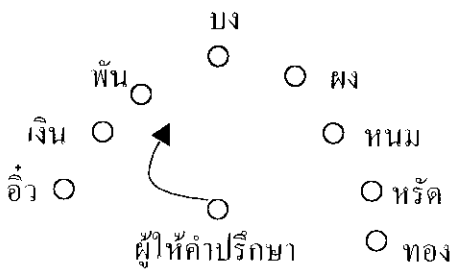
ป้าบง ป้าพัน ป้าหรัศ มาก่อนคนอื่นๆ สมาชิกอื่นทยอยกันมา เมื่อพร้อมกันจึงเริ่มกลุ่มโดยที่ป้าพันขอพูดก่อน

- พัน : หลังจากทีกลับไปคราวที่แล้ว ไปนั่งคิดๆ ดู ทำใจได้เยอะ
- อ๊ว : ทำใจอย่างไร
- พัน : ทำใจได้ แต่ละคนมีปัญหาเหมือนๆ กัน เราเห็นลูก ใจคอห่อเหี่ยว ลูกหมดความหวัง ไม่หาย มีแต่หนักเป็นเบา หมด استعدادความสามารถ แต่ก็ช่วยเหลือเราจนทำให้เรามีความหวัง รู้สึกปลอดภัย เป็นที่พึ่งของผู้ป่วย
- อ๊ว : คีที่ป้าทำใจได้ แต่ของหนู (ร้องไห้) ตีๆ หายๆ ไปทำงานที่ไหนก็ได้เดี๋ยวนเดียว ไม่รู้อาการจะกำเริบขึ้นเมื่อไร ทั้งๆ ที่เขาก็อยากทำงาน ตอนนี้ต้องย้ายบ้านย้ายแล้วก็มีปัญหา
- ผง : ปัญหาอะไร
- อ๊ว : ของบ้านเดิม เขาหาย แต่จริงๆ ไม่หายเพียงแค่เรากลับย้ายที่ไปเท่านั้น
- ทอง : บอกเจ้าของบ้านเขาไปหรือเปล่า
- อ๊ว : บอกเพิ่มเจอเจ้าของบ้าน เข้าใจแล้ว แต่กว่าจะเข้าใจ เรื่องก็ไปถึงคนอื่นๆ เราก็อธิบาย ไม่ได้แก้ตัว
- บง : ถ้าเราไม่ได้เอาของเขาไป เราไม่ต้องกลัว วันหนึ่งเขาจะรู้เอง เรายังก็รู้อยู่แก่ใจ เราไม่ใช่คนอย่างนั้น
- อ๊ว : ก็คีที่ได้มาคุยกันที่นี่ ยังทำใจได้ตั้งเยอะ ถ้าไม่ได้มาป่านี้นคงเครียดแย่ไปแล้ว
- บง : เราผู้ปกครอง ทุกข์ใจเหมือนๆ กัน มากี่สบายใจขึ้น
- ผง : อยากมาบ่นๆ จะได้ไม่เครียด
- หรัศ : เหมือนกัน โชคดีที่ได้มาคุยกัน ทุกข์แล้วลดลงครั้งหนึ่ง
- บง : ตอนนี้ทำใจได้หมด รู้ว่าลูกเราหายเป็นปกติเหมือนเดิมไม่ได้ ถ้าเขาไม่กินยา มีอาการจะเดินไปเดินมา ก็ต้องพยายามให้กินยาให้ได้ ควบคุมอาการไว้ แต่ก่อนเข้าใจว่าลูกเราจะต้องหายเหมือนคนปกติ มาฟังคนอื่นๆ เข้าใจขึ้นอีกเยอะ ลูกบอกว่า ถ้าเมื่อยจะอยู่อย่างไร เราเลยไม่ให้เขาใช้เงินบ่อย เก็บเงินไว้ให้เขา
- เงิน : ของฉันจะเก็บเงินเก่ง รู้จักใช้เงิน มีเงินน้อย เลยไม่หนักใจ

- หนม : ดีใจ วันนี้ถูกกลับมาแล้ว ซื่อโก๋มาฝาก ไปสอยมะพร้าวขาย หางเงินเอง
- ผง : หายกังวลชะที่ป่า หน้าสดใสเชียว
- ผู้ให้คำปรึกษา : เราคุยกันมา 7 ครั้งแล้ว ครั้งนี้จะเป็นครั้งที่ 8 ครั้งสุดท้าย ใครอยากคุยอะไรอีกบ้างคะ
- บง : อยากจะบอกทุกคนว่า เวลาเขามีอาการให้เดินหนี อาการจะเหมือนๆ กัน เรานึกได้ว่าเรากับเขาไม่เหมือนกัน เขาจะพูดอะไรก็ช่าง ดีหรือร้ายอย่าถือสาละ
- ทอง : ไหมๆ ที่เขาเป็น จนเหมือนลูกอ่อน นอนด้วย เกะแง
- ผง : เหมือนกัน อยู่กับเราตลอด
- อิว : ยาก่อนนอน ถ้าเขาไม่กินไม่เป็นไร ถ้ากินแล้วตื่นมาเขาจะมึนงง ถ้ามหมอแล้วไม่กินก็ไม่เป็นอะไร ดีขึ้นหน่อย
- หนม : ของฉันอยู่บ้านแล้วเครียด ตอนนี้เขาไปทำงานก่อสร้างได้ อ้วนท้วนดี (นั่งยิ้มตลอด)
- หรัค : กลับไปบ้าน ที่หมู่บ้านเขาก็ทำกระเป๋าสานของชมรมแม่บ้าน แต่ก่อนไม่สนใจ คิดว่าทำยาก ลองกลับไปหัดทำกับเขา ทำได้ เลยหัดทำตะกร้าซักผ้า ลูกละ 120 บาท
- : วันหนึ่งทำได้ลูกหนึ่ง ลงทุน 30 บาท ตอนนี้เลยอยู่ได้ ตื่นเช้ามาก็อยากจะทำงาน มีคนมาส่งทำไม้ทัน คนอื่นที่มาหัดด้วยกัน ไม่มีใครทำได้ ป้าทำได้เพราะป้าเคยสานจอบมาก่อน
- : เรื่องลูก คัดสินใจแล้วว่ารักษาเขาไปเรื่อยๆ เขาไม่หายขาด ต้องปล่อย ต้องทำใจ ต้องอดทน ทำงานสู้ไป ทำงานอาชีพที่มีอยู่ด้วยความอดทน น่าจะดีขึ้น (สีหน้าแจ่มใส)
- พัน : คนอื่นเขาก็มีอาชีพ มีรายได้ด้วยตัวเองกัน ฉันไม่มีเลย ทำไงดี
- เงิน : สานกระเป๋าวัยอะไร อยู่บ้านว่างๆ ทำแล้วก็เพลิน สนใจจะเอาไปนั่งขายไหม
- บง : หิ้วไปขายตามตลาดนัด บ้านอยู่ใกล้ตลาด สนใจไหม
- พัน : งานในบ้านเยอะ คอยดูแลบ้าน ถ้าวันไหนอยากเป็นอิสระ จะไปเอากระเป๋ามาขายให้ ถ้าลูกเป็นอะไรมากก็จะมาขอความช่วยเหลือจากโรงพยาบาล ชีวิตของเราเหมือนคนทั่วๆ ไป สังคมเหมือนกัน คนเป็นใหญ่เป็นโตก็มีความทุกข์เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับเวอร์กรรมของเรา ของเขา เราอบรมเลี้ยงดูลูกอย่างดีแล้ว ก็สุดความสามารถ คิดได้อย่างนี้ก็สบายใจ

- เงิน : ตอนนี้อยู่ได้สบายขึ้น พับถุงกระดาษ พอคนรู้ว่าพับขาย ก็เอาถุงปูนมาจ้างให้พับที่บ้าน แถวนั้นใครมีกระดาษไม่ได้ใช้ก็เอามาให้ ว่างๆ ก็สานกระเป๋าไปด้วย เขาเล่นไปวันๆ ขณะที่วัดก็บอกให้ไปช่วยงาน ก็ไป สบายใจขึ้น ไม่ค่อยเดือดร้อน น้องสาวก็มาช่วยพับถุงกระดาษได้
- หรั่ง : ลูกสาวครูเขาอนุญาตให้สอบได้ คงจบอีกเดือนนึง ดีใจ
- ผง : เข้ากลุ่มแล้วรู้สึกสบายใจ พูดได้ทุกเรื่อง ถูกใจที่ไปเลือกคนปัญหาคล้ายๆ กัน มาคุยกัน
- ทอง : เมื่อก่อนเจอกันตอนรอรับยาให้ลูก ก็ไม่กล้าคุยกัน ไม่รู้เป็นอย่างไรกัน แต่พอมาเข้ากลุ่มคุยกันได้ไม่หยุด และคุยกันได้ทุกเรื่อง อยากให้ทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆ ทำกับคนอื่นๆ ที่ไม่ใช่พวกเราบ้าง
- ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะ
สมาชิกอื่นไม่มีใครพูดอะไรอีก ผู้ให้คำปรึกษาให้สมาชิกพูดถึงสิ่งที่ตนเองได้รับจากการมาร่วมกลุ่มครั้งนี้
- ทอง : ปลงตก คิดว่าอะไรจะเกิดก็เกิด คิดแล้วโล่งใจ ไม่ต้องคิดอะไร สมองโปร่งเครียดมากถ้าไม่คิดแบบนี้ แต่ก่อนบางครั้งอยากจะร้องไห้ แต่ร้องไม่ออก หลังมาเข้ากลุ่มแล้วสบายใจขึ้นมาก
- ผง : สบายใจขึ้นมาก ปลงตกเหมือนกัน ไม่คิดกังวล คิดไปก็ไม่หาย ก็เท่านั้น ตอนนี้สบายใจขึ้นเรื่อยๆ ปลอดโปร่ง ไม่ทุกข์ สบายใจขึ้นเยอะ ไม่เครียด
- เงิน : ค่อยยังชั่ว มีวิชาได้ทำ ทั้งพับถุงกระดาษ สานตะกร้า ดีใจ จะทำต่อไปเรื่อยๆ มีความหวังในชีวิต คนเราเงินทองไม่ต้องเสมอใคร มีแค่ไหนก็แค่นั้น
- พัน : ใช่นั่นเห็นด้วยกับป้าเงิน งานไม่หนัก ดูแลครอบครัวได้ หาเลี้ยงครอบครัว มีวิชา ไม่ต้องแค้นใคร
- หรั่ง : ดูแลแต่ละคนทุกข์เหมือนกัน บางคนมีมากกว่าเรา ได้มาแบ่งทุกข์กัน เข้าใจกัน ทำให้ทำใจได้ดีกว่าเมื่อก่อนๆ ภูมิใจในครอบครัวของเรา
- หรั่ง : ได้เยอะ ทำให้เราได้ไปติดต่อผู้ใหญ่บ้าน อบต. สังคมสงเคราะห์ รอการช่วยเหลือคงไม่ช้านี้ ได้นมที่สังคมสงเคราะห์ต่อ เขาบอกให้มารับต่อได้ ไม่ให้หลานกินน้ำข้าว ดีใจ ตะกร้าทำได้ดี อยากทำให้ได้เยอะๆ ดิ้นแต่เช้ารับทำแล้วจะให้ลูกเขาทำต่อ จะได้มีอาชีพ หายเดือดร้อน อยากคุยกันบ่อยๆ
- บง : สบายใจมากขึ้น จับสภาพของลูกได้ จะดูแลเขาต่อไป จะมีเงินหรือไม่เงิน ก็ทุกข์ได้เหมือนกัน เราต้องปรับตัวเข้าหาผู้บ่วย เราต้องดูแลเขา ไม่ใช่ให้เขาดูแลเรา

- อ้าว : ทำใจได้ แต่ก่อนผลักดันให้พี่สาวไปทำงาน ทำมาหลายแห่งก็ไม่ได้ ต้องให้อยู่บ้าน ทำอะไรนิดๆ หน่อยๆ ได้ อยู่บ้านได้ คงต้องดูแลต่อไป รู้สึกดีขึ้น รับรู้คนอื่น เครียดน้อยลง ตอนนี้ก็มีปัญหาเรื่องบ้าน เรื่องอื่นๆ มีตลอด แต่ก็คิดได้ ถ้าไม่มาเข้ากลุ่มคงแย่กว่านี้ คิดว่ากลุ่มอย่างนี้มีประโยชน์มาก
- หนม : รู้สึกดี สบายใจ ได้ประโยชน์ ได้รับรู้ความรู้สึกว่าคนอื่นเป็นอย่างไร เหมือนๆ กัน บางคนก็หนักใจมากกว่าเรา เขาก็ยังอยู่กันได้ เราก็เลยทำได้ ก็เป็นอย่างนี้เหมือนกัน
- ผู้ให้คำปรึกษา : ได้กล่าวขอบคุณสมาชิกทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือมาตลอดทั้ง 8 ครั้ง และให้สมาชิกทุกคนได้กล่าวคำอำลาซึ่งกันและกัน
- : สมาชิกได้จับมือกัน กล่าวขอบคุณและอำลาซึ่งกันและกัน มีการคาดหวังว่าจะได้พบกันอีก

สมาชิกกล่าวคำอำลาซึ่งกันและกัน